

Občinska konferenca SZDL Velenje

Predlog možnih kandidatov za naj- odgovornejše dolžnosti

Letos poteče 4-letni mandat organom v organizacijah SZDL. Volilne seje, katerim smo vsakokrat posvečali veliko politično in organizacijsko pozornost, bodo opravljene v času zelo razgibanega, zaostrenega obdobja. Po drugi strani pa se začenja novo 4-letno obdobje delovanja socialistične zveze v upanju, da se bomo v teh prihodnjih letih začeli uspešneje spoprijemati s težavami, da bomo vidneje prešli v ekonomsko in politično stabilnejše obdobje. Ta želja in zahteva sloni nedvomno tudi na potrebi po učinkovitejši socialistični zvezi, ki naj bi bila tista povezovalna in usmerjevalna osnova za učinkovitejše delovanje družbeno-ekonomskega in družbenopolitičnega sistema.

V organizacijah SZDL občine Velenje smo končali evidentiranje 9. septembra. Na evidentiranje smo pozvali vse krajevne konference, družbene organizacije in društva ter družbenopolitične organizacije. Možne kandidate so evidentirali v 15. krajevnih konferencah, v vseh družbenopolitičnih organizacijah na ravni občine in v skoraj polovici družbenih organizacij in društev ter šestih OZD.

Za predsednika (dolžnost opravlja profesionalno) so bili evidentirani naslednji možni kandidati:

Franč Avberšek, Drago Bahun, Alojz Bole, Martin Budna, Milena Bukvič, Andrej Glušič, Jože Groznik, Hemina Groznik,

Ožji izbor možnih kandidatov za:

predsednika: Martin Budna, Slavko Korenič, Janko Lukner, Borut Meh, Majda Naglost, Pankrac Semečnik, Mira Videčnik.

Za podpredsednika (gospodarsko področje): — Majda Naglost, Borut Meh, Silvo Koprivnikar; (za ostalo) — Jelka Fužir, Marija Žužek;

za sekretarja: Anton Brodnik, Martin Budna, Dušan Jeriha. Pričakujemo, da se bodo v temeljnih okoljih odzvali, in da bomo do dogovorjenega roka prejeli kar največ mnenj o posameznih možnih kandidatih.

Zelo pomemben vsebinski del priprav na volilne seje so kadrovske priprave na volitve v socialistični zvezi. Le-te zahtevajo temeljitost, pa tudi odgovornost za konkretne predloge in za spoštovanje splošnih ter posebnih načel kadrovske politike.

Predsedstvo OK SZDL je sprejelo naslednja posebna načela oziroma zahteve, po katerih merimo primernost posameznikov za predsednika, podpredsednika in sekretarja OK SZDL. Možni kandidati morajo:

- uživati v svojih temeljnih okoljih ugled in zaupanje, da bodo dejansko zastopniki izvirnih interesov delovnih ljudi in občanov;

- da so sposobni pri razreševanju konkretnih problemov upoštevati tudi širše interese;

- da so ugledni in uspešni delavci na svojem delovnem mestu;

- da imajo odgovoren odnos do dela ter sodelavcev;

- da imajo dovolj znanja in ustvarjalne sposobnosti za izpolnjevanje in utrjevanje političnega sistema samoupravne demokracije ter za razvijanje in krepitev demokratičnih odnosov in demokratične prakse;

- da so družbenopolitično aktivni v SZDL ali posameznih DPO, družbenih organizacijah in društvih (da so aktivisti);

- da dobro poznajo ožjo družbenopolitično skupnost in da lahko uspešno komunicirajo z vsemi njenimi deli;

- da so pripravljeni v naslednjem obdobju vložiti vse svoje sile za uspešno opravljanje zaupanih nalog.

Poleg teh kriterijev je potrebno upoštevati še načela in merila, sprejeta v času priprav na splošne volitve 1986, zlasti načelo rotacije, dolgoročno kadrovske politike ter načelo kontinuitete dela v posameznih družbenopolitičnih organizacijah.

Anton Hladin, Jože Kandolf, Slavko Korenič, Franjo Korun, Roman Ledinek, Janko Lukner, Leopold Lukič, Jože Medved, Borut Meh, Majda Naglost, Jože Prisljan, Drago Seme, Pane Semečnik, Mira Videčnik, Vlado Videmšek, Bruno Zagode, Nada Zavolovšek-Hudar.

Za podpredsednika (dolžnost opravlja profesionalno) so bili evidentirani naslednji možni kandidati:

Miran Ahtik, Albin Amon, Jelka Fužir, Ivo Gorogranc, Vane Gošnik, Jože Groznik, Jože Kandolf, Alojz Kikec, Silvo Koprivnikar, Marjana Koren, Leopold Lukič, Janko Lukner, Borut Meh, Majda Naglost, Pane Semečnik, Miro Travner, Stane Vovk, Vlado Vrbič, Janko Ževart, Marija Žužek.

Za sekretarja (dolžnost opravlja profesionalno) so bili evidentirani naslednji možni kandidati:

Miran Ahtik, Martin Budna, Anton Brodnik, Herman Groznik, Dušan Jeriha, Jože Kandolf, Silvo Koprivnikar, Anton Križ, Leopold Lukič, Jože Pečecnik, Milan Tepej, Vlado Videmšek, Mira Videčnik, Branko Sevnikar, Drago Ribič, Pankrac Semečnik.

Predsedstvo OK SZDL je obravnavalo vse evidentirane možne kandidate in na podlagi meril in kriterijev določilo ožji izbor možnih kandidatov, ki jih daje skupno z ostalimi evidentiranimi možnimi kandidati v obravnavo KK SZDL, družbenim organizacijam in društvom ter DPO do 15. 10. 1987. V temeljnih okoljih se bomo opredelili za posamezne možne kandidate in na podlagi teh mnenj bo predsedstvo OK SZDL določilo kandidate za opravljanje najodgovornejših dolžnosti v občinski konferenci SZDL.

Proti oblikovanju občinske energetske skupnosti

Člani izvršnega sveta Skupščine občine Velenje so na zadnji seji med drugim obravnavali pobudo republiške energetske skupnosti o morebitni ustanovitvi občinske energetske skupnosti, katere primarni namen bi bilo zagotavljanje toplotne energije oziroma oskrbe s plini. Glede na to, da se občina Velenje oskrbuje s plinom iz Plinarne Celje, problematično toplotne energije pa razrešujemo v občini v samoupravni interesni komunalni skupnosti, so člani izvršnega sveta menili, da trenutno ni potrebe po oblikovanju nove občinske skupnosti. (mz)

Komisija za varstvo okolja Gospodarske zbornice Slovenije

Spoznali so ekološke težave Šaleške doline

Prejšnji torek je bila v Titovem Velenju seja dosedanje in novo izvoljene komisije za varstvo okolja Gospodarske zbornice Slovenije. Omenjena komisija se pogosto sestaja na terenu in se tako najbolje seznaja s problematiko, ki jo obravnava.

V Šaleški dolini so resnično imeli kaj videti. Predstavnik Rudarsko elektro energetskega kombinata Franc Leskošek-Luka so jih seznanili z načinom pridobivanja premoga in električne energije, predstavili pa so jim tudi prizadevanja na področju ekologije.

Člani komisije pa so si ogledali tudi Šaleško dolino. Obiskali so Zavodnje, kjer je uničenih že okoli osemdeset odstotkov gozdov. Tam so si ogledali tudi merilne naprave, ki žal zaenkrat le beležijo

stanje onesnaženosti zraka, kasneje pa naj bi te naprave alarmirale največjega onesnaževalca, šoštanske termoelektrarne, da bi v primeru

prevelikih koncentracij strupov v zraku, zmanjšali proizvodnjo električne energije.

Predstavnik Savinjsko Šaleške gospodarske zbornice,

ki je bila soorganizatorica omenjene seje, pa so gostom predstavili tudi druge ekološke probleme Šaleške doline. (mz)

ZRVS Velenje

4. oktobra občinsko prvenstvo v SLO in DS

Na zadnji razširjeni seji predsedstva občinske konference zveze rezervnih vojaških starešin občine Velenje so člani razpravljali o nekaterih nalogah, ki jih čakajo v bližnji prihodnosti. Po obravnavi nekaterih uvodnih točk so člani spregovorili o pobudah za napredovanje rezervnih vojaških starešin v občini Velenje, predlogih državnih odlikovanj in priznanj ZRV Slovenije, med drugim pa namenili pozornost tudi pripravam na 5. tradicionalno odprto prvenstvo iz poznavanja veččin SLO in DS, ki bo v nedeljo, 4. oktobra s pričetkom ob 7. uri, pred gasilskim domom Šalek, sodi pa v sklop številnih prireditev ob praznovanju občinskega praznika. Prav tako so na tej seji spregovorili o letošnjem praznovanju dneva JLA, 22. decembra, ki naj bi ga dostojno proslavili v vseh krajevnih organizacijah ZRVS, osrednja proslava ob tej priložnosti pa bo v krajevni skupnosti Franca Leskoška-Luke v Pesju. B. M.

Gorenje SOZD

Povečali izvoz

Delovne organizacije Gorenje so do konca meseca avgusta iztržile z izvozom izdelkov in storitev 99.810.000 dolarjev, od tega kar 94.663.000 dolarjev oziroma skoraj 95 odstotkov na tržiščih s konvertibilnimi valutami. V primerjavi z enakim obdobjem lanskega je Gorenje povečalo skupni izvoz za 11 odstotkov, prodajo na tehnološko najzahtevnejša konvertibilna tržišča pa kar za 18 odstotkov.

Gibanje osebnih dohodkov v občini Velenje

Nismo prekoračitelji dogovorjenih usmeritev

Stalno spreminjanje predpisov pogosto onemogoča primerjanje podatkov o gospodarskih gibanjih s podatki v preteklosti. Tako je tudi na področju gibanja osebnih dohodkov. Zato je težko določiti organizacije združenega dela, ki kršijo družbene usmeritve na področju razporejanja sredstev za osebne dohodke.

Služba družbenega knjigovodstva je odboru, ki ta gibanja spremlja, šele pred nedavnim posredovala podatke o gibanju osebnih dohodkov v letošnjem prvem polletju. Pa še te podatke je treba skupaj s posameznimi

organizacijami temeljito preveriti, predno bodo podane zahteve o poračunih. Se posebej so te primerjave težke v negospodarstvu, ki se večinoma naravnava na decembrsko osnovo.

Povedati pa je treba, da občina Velenje kot celota ni kršiteljica družbeno dogovorjenih usmeritev na tem področju. To seveda ne velja za vse organizacije združenega dela, vendar pa je izvršni svet na osnovi ocen, ki so jih pripravili na odseku za družbeno planiranje komiteja za gospodarstvo, planiranje in varstvo okolja, menil, da nikjer prekoračitev niso tako velike, da jih ne bi bilo

mogoče uskladiti do konca tretjega tromesečja oziroma vsaj do konca letošnjega leta. Seveda pa je takšne uskladitve, zaradi zakaslosti podatkov, veliko težje doseči. Tretje tromesečje se namreč že izteka in skoraj smo že tudi pred izplačilom zadnjega osebnega dohodka za ta čas, podatkov o prekoračitvah, ki bi jih bilo treba uskladiti, pa še vedno ni, oziroma, če se osredotočimo na negospodarstvo, jih bo zdaj, ko bodo znani že podatki o gibanju osebnih dohodkov do konca devetmesečja ne bo več smiselno zahtevati. (mz)

Osnutek odloka o zazidalnem načrtu Starega Velenja

O revitalizaciji Starega Velenja že dolgo govorimo in si ga radi predstavljamo kot pravično staro mesto. Seveda pa bo preteklo še precej časa in zagotoviti bo treba še veliko denarja, predno se bodo te naše želje oziroma sanje uresničile.

Pa vendar. Na to se v občini Velenje v vsi resnostjo, odločno in temeljito pripravljamo. Pred nami je že izdelan osnutek odloka o zazidalnem načrtu Starega Velenja, ki seveda v celoti zajema revitalizacijo starega mestne-

ga jedra. Uresničitev tega načrta bo seveda zelo zahtevna, saj v Starem Velenju le 19 objektov ni spomeniško zaščitenih, to seveda pomeni, da je treba pri vsakršnem posegu upoštevati določila Spomeniškega zavoda. Povejmo, da je predvidenih v tem predelu Titovega Velenja veliko drobnih, turistično zanimivih lokalčkov. Predvidena je tudi nova prometna rešitev. Na prostoru, ki ga zdaj koristi Vegradov tozd Mehanizacija je predviden velik tržni prostor in blagovnica, načrto-

vanih pa je tudi kar precej novogradenj, med drugim naj bi v Starem Velenju pridobili okoli 90 stanovanj. V ta koncept se vključuje Vila Bianka, načrtovano tehnično blagovnico Ere pa osnutek zazidalnega načrta Starega Velenja predvideva v Trebusi, v bližini nove Postaje milice.

O osnutku zazidalnega načrta Starega Velenja bodo svoje rekli seveda še krajani, povejmo pa še to, da ga bomo, po predvidevanjih, začeli uresničevati šele po letu 1991. (mz)

Delavski svet SOZD-a Gorenje

Konstituiranje, polletno gospodarjenje, naložbe

Danes, 24. septembra, se bodo sešli v Titovem Velenju na konstitutivno sejo novoizvoljeni člani delavskega sveta sestavljene organizacije združenega dela Gorenje.

Po obravnavi poročila volilne komisije o izvedbi volitev v delavski svet sozda Gorenje in odbor samoupravne delavske kontrole sozda Gorenje bodo izvolili predsednika in dva podpredsednika delavskega sveta sozda Gorenje ter imenovali članke izvršilnih organov delavskega sveta sozda Gorenje — odborov za programiranje in razvoj, tržišče, gospodarsko finančno načrtovanje ter samoupravno organizacijske zadeve.

Konferenca Zveze sindikatov sozda Gorenje je predlagala, da naj bi delegati delavskega sveta sozda Gorenje vnovič izvolili Marjana Šramla iz DSSS Gorenje SOZD, za podpredsednika delavskega sveta pa sta predlagala Danilo Krapec iz Gorenja Vostro in Jože Kozjak iz Gorenja Commerce.

Polletno gospodarjenje v sozdu Gorenje

Delegati delavskega sveta bodo na današnji seji obravnavali tudi poslovno poročilo sestavljene organizacije združenega dela Gorenje za 1. polletje 1987.

Iz poročila povzemamo nekaj najbistvenejših ugotovitev: nekaj nad 22.000 delavcev Gorenja je v obdobju januar—junij 1987 doseglo proizvodnjo v vrednosti 229 milijard 764 milijonov dinarjev; v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta se je vrednost proizvodnje povečala za 112 %. Fizična proizvodnja je bila v isti primerjavi večja za 8,3 %, produktivnost pa za 4,7 %. Dodati je treba, da je bil dosežen dokaj zahteven polletni načrt fizičnega obsega proizvodnje.

Delovne organizacije Gorenje so v prvem polletju 1987 prodale na tuje za 80.947.000 dolarjev izdelkov in storitev, od tega na tržišče s konvertibilnimi valutami kar za 76.349.000 dolarjev. V primerjavi s prvim polletjem 1986 je

Gorenje povečalo skupni izvoz za 9,3 %, konvertibilni izvoz pa celo za 17,6 %: uvozilo pa je do konca junija za 57.905.000 dolarjev reprodukcijskega materiala in sestavnih delov. Stopnja pokritja skupnega uvoza z izvozom je znašala ob koncu letošnjega junija 1,4, stopnja pokritja konvertibilnega uvoza z izvozom pa 1,36.

In še nekaj o poslovnem izidu obdobja januar—junij 1987: postavljena organizacija združenega dela Gorenje je dosegla 297 milijard 845 milijonov dinarjev celotnega prihodka, 57 milijard 646 milijonov dinarjev dohodka in 38 milijard 360 milijonov dinarjev čistega dohodka. Ob polletju 1987 nobena Gorenjeva delovna organizacija ni izkazovala izgube. V primerjavi s prvim polletjem 1986 so se znatno povečali tako celotni prihodek kot dohodek in čisti dohodek. Prav tako so se povečali ekonomičnost, akumulativnost in rentabilnost poslovanja. (Dalje na 3. strani)

Super model

formula

Elkroj

Čistilna naprava odpadnih voda Šaleške doline

Pridobili lokacijsko dovoljenje

24. 8. 1987 je Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora izdal lokacijsko dovoljenje za čistilno napravo odpadnih voda Šaleške doline. Tako se je zaključila faza pripravljalnih del, ki je trajala od junija leta 1985, ko je Izvršni svet občine Velenje poveril investitorstvo nad izgradnjo čistilne naprave DO VEKOS, TOZD KOMUNALNA OSKRBA.

Investitor se je na osnovi študij in strokovnih mnenj ter na osnovi že preizkušene tehnologije (Domžale,

Škofja Loka, Kranj) odločil za mehansko — biološko čistilno napravo z anaerobno stabilizacijo blata.

Idejne in glavne projekte za Centralno čistilno napravo je izdelal PLANUM Ljubljana (odgovorni vodja projekta inž. Igor KOS), lokacijske strokovne osnove, lokacijski načrt, investicijske zasnove in program pa Zavod za urbanizem Velenje. Odlok o izvajanju lokacijskega načrta je bil na zborih skupščine občine Velenje sprejet marca 1987.

Čistilna naprava je dimenzionirana na 50.000 pE, hidravlična obremenitev $q_s = 500$ l/s, organska obremenitev pa 3.000 kg BPK5/dan.

V bodočnosti je predvidena razširitev čistilne naprave na 75.000 pE. Za razširitev je lokacijsko prostor že rezerviran in dimenzioniran posamezni deli objekta.

Glavni objekti čistilne naprave so:

— objekti za predčiščenje,

— objekti mehanskega čiščenja,

— objekti biološkega čiščenja,

— gnilišča,

— plinohram,

— kotlovnica,

— dehidracija blata (preša za dehidracijo blata, gasmotorgenerator),

— pogonsko-upravna zgradba, ter vsi komunalni in energetski priključki, zunanja in hortikulturna ureditev.

Čistilna naprava je locirana na levem bregu Pake, zahodno od LESNE Šoštanj, na Pušnikovem bregu.

S projektirano tehnologijo projektant zagotavlja popolno biološko čiščenje vključno z nitrifikacijo dušikovih spojin in denitrifikacijo. Tako bo imela voda na iztoku iz čistilne naprave v Pako obremenitev 15 mg BPK5/l, nitrifikacija bo 90%. S stabilizacijo blata, ko se 50 % organske sub-

stance reducira, zagotavlja takó stabilno blato, da ne gnije in ne smrdi.

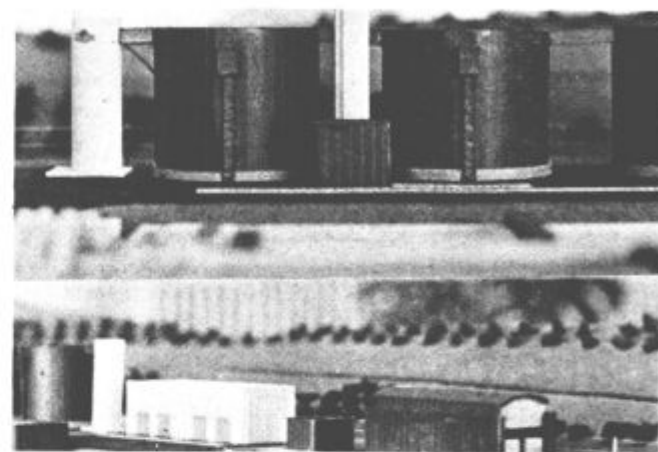
Energetsko je mehansko-biološka čistilna naprava z anaerobno stabilizacijo blata racionalna, saj se pri stabilizaciji blata v gniliščih tvori gnilišni plin, ki se s pretvorbo uporabi kot toplotna energija za ogrevanje gnilišč in upravne zgradbe, viški plina se akumulirajo v plinohram in se preko gasmotorgeneratorja pretvarjajo v električno energijo.

Prihranek energije je projektant dosegel tudi s sodobnim, v svetu že preizkušenim načinom aeracije bioloških bazenov, to je s talnimi elastičnimi ozračevali s finimi mehurčki, kjer se pri isti porabi energije vnaša 2 krat več kisika kot pri klasični aeraciji.

Investicijski program je izdelan na osnovi ponudb že izbranih izvajalcev čistilne naprave. Poleg stroškov same izgradnje čistilne naprave vsebuje tudi kanalizacijske priključke na že zgrajeni kolektor nizvodno od Velenja ter najnujnejšo sanacijo kanalizacijskega sistema (izločitev živih in hladilnih voda) ter dokončanje industrijske čistilne naprave v Tovarni usnja Šoštanj.

Skupna investicijska vrednost po investicijskem programu torej znaša: 11.000.000.000 din

Predvideni rok pričetka izgradnje je oktober 1987, dokončanje pa julija 1989; sanacija kanalizacije je dolgoročnejša naloga in je njeno dokončanje predvideno do konca leta 1990.

Razdelitev stroškov po objektih je naslednja:

Čistilna naprava s priključki, hortikultura	6.300.000.000
Priključki na kolektor	1.500.000.000
Sanacija kanalizacije	1.300.000.000
Dokončanje čistilne naprave TUŠ	450.000.000
Ostali stroški	
(raziskave, projekti, prispevki, odškodnine, zemljišče, nadzor)	1.450.000.000
SKUPAJ:	11.000.000.000

Izgradnja čistilne naprave Šaleške doline je predvidena v republiškem programu izgradnje čistilnih naprav v povodju SAVE zaradi izgradnje hidrocentrale VRHOVO pri Radečah. Po tem programu

Predviden je naslednji način financiranja

SKIS Velenje	2.990.000.000 din
Enota Vodne skupnosti v Velenju	1.050.000.000 din
DO VEKOS TOZD Komunalna oskrba — pospešena amortizacija ob ceni kanalsčine	360.000.000 din
SKUPAJ:	4.400.000.000 din

Na SKIS Velenje bo potrebna sredstva možno zbrati z dodatnim zbiranjem sredstev preko samoupravnih sporazumov z veleodjemalci.

Problem zbiranja sredstev v letu 1987 v občini Velenje nastaja zaradi velikega izpada prihodka tako na SKIS Velenje, kakor na Enoti vodne skupnosti Velenje. Prispevek za razširjeno reprodukcijo ob ceni komunalnih dobrin je bil sprejet šele s 1. 9. 1987 in v

je predvideno sofinanciranje čistilne naprave iz sredstev vodnega gospodarstva v višini do 60 %. 40 % investicijskih sredstev mora zbrati občina Velenje.

OPOMBA:
Občane Velenja vabimo, da si ogledajo maketo čistilne naprave, ki je razstavljena v avli občinske skupščine.

Marija TEKAVEC

Viktor Hladin

Vroč in soparno je bilo torkovo popoldne, 15. septembra, ko smo se zadnjič poslavljali in poslovlili od Viktorja Hladina, človeka, ki je večino svojega življenja posvetil glasbi in tamburici.

Letos je minilo 60 let, odkar je kot mladenič 1927 leta prvič

zabrenkal po tamburici, ki je postala njegova zvesta spremljevalka skozi njegovo življenje. Le njegova bolezen ga je zadnja tri leta življenja odtrgala od tega

priljubljenega instrumenta. Vsi smo upali, da bo še lahko igral, a žal zaman. Njegove roke tamburice ne bodo več držale.

Vika je za sabo zapustil bogato kulturno dediščino, ki pa se je žal zavedamo šele sedaj, ko ga ni več. Napisal in zapustil je okrog 450 (štiristopetdeset) priredb skladb za tamburaške orkestre, kar je nedvomno veliko bogastvo.

Vika pa ni samo pisal, vzgajal in učil je vse in povsod, kjer so izkazali zanimanje za tamburice. Pred vojno je učil in vodil tamburaše v Pesju, pomagal v Družmirju in Šoštanju, kjer so tudi igrali. Tamburašem v Pesju je ostal zvest vse do svoje bolezn, vzgajal in učil pa je tudi na Konovem in pri Šaleški folklorni skupini Koleda.

V času, ko je zbolel, smo sklenili, da bomo njegovo delo nadaljevali in njegov brat ter sin sta vzgojila novi rod tamburašev, ki so mu ob zadnjem slovesu zaigrali njegovo »Tiho pojte«. In takrat so se zarosile vse oči pri sotne na slovesu.

-th-

Našemu kapelniku v spomin

Spoznal sem ga kot osnovnošolec, v tistih najstniških letih, ko si poln želja, ko hočeš biti vse. Janez Marin je v Titovo Velenje prišel kot kapelnik Rudarske godbe. In naenkrat je v naših glavah ostala želja — postati godbenik. Znal nas je pritegniti, znal nas je navdušiti in igranje na instrument je postalo nekaj, brez česar nismo več mogli. Z njim je začela velenjska Rudarska godba strmo pot navzgor.

Bilo je leta 1957. Začeli smo s teorijo in po pol leta nadaljevali s trdimi vajami na instrumentih. Bil je zelo strog na vajah, še bolj na generalkah, po uspelem nastopu pa povsem drugačen — sproščen, brez dirigentske strogoosti.

Po dobrem letu je »pripravil« rod novih mladih godbenikov in prišel je javni nastop za starše. Potem so si nastopi sledili vsespod. Leta 1959 nas je kot mlade godbenike prvič popeljal na republiško prvenstvo na Ravne na Koroškem in to je bilo naše prvo odličje.

Godbeniki smo postali kot ena družina, navezani drug na drugega. Prav zaradi njega smo zelo radi zahajali v našo godbeno sobo. Tudi naš kapelnik je bil vedno rad z nami. Tudi kasneje,

ko smo se nekateri razšli, smo se radi srečevali. Če za koga, potem je za našega kapelnika ve-

ljalo načelo delati in samo delati. To dobro lastnost je vseskozi prenašal na nas mlade. Z njo smo tako odraščali v godbeni sobi, na nastopih.

Kjerkoli smo z njim potovali, povsod je bilo lepo. Njegovo strogoost smo sprejeli kot vsakdanjo stvar, saj smo hitro spoznali, da bomo le s trdim delom — vajami nekaj dosegli. Nastopi pod njegovo dirigentsko palico bodo za

nas nepozabni. Kamorkoli smo šli, kjerkoli smo igrali, povsod smo zbujali pozornost; ne le zaradi igranja. Tedaj smo bili redek pihalni orkester, ki se gledalci ni predstavljal le z igranjem. Zdi se, da je bil naš kapelnik prvi, ki je vnesel v pihalni orkester novost. Vsi se spomnimo njegovega bogatega ustvarjalnega dela. Našemu mestu ni želel dati le dober oziroma odlični pihalni orkester. Želel je, da bi ob udarniškem delu, ob vsej delovni vnemi v tistih časih v mestu ob Paki govorile tudi note, pesem. Mestu je želel dati himno, uglašbil je Pozdrav Velenju, koračnico, ki je tudi danes nepogrešljiva na nastopih velenjskih godbenikov. Na vseh koncertih smo celo najraje zaigrali prav to. Med njo pa je treba tudi peti. To je bilo v tistem času resnično nekaj novega, nepričakovanega za obiskovalce naših nastopov. Če ne novost, pa gotovo redkost.

Ničesar ni prepustil naključju. Tudi svojega dela ne. »Pred upokojitvijo se moji fantje ne smejo raziti,« si je gotovo velikokrat dejal. To se resnično ni zgodilo. Kapelniško palico je za njim prevzel njegov sin. Toda, naš kapelnik z upokojitvijo godbenikom ni dal slovesa. Njegovo življenje je bilo še naprej preplete-

no z glasbo. Kapelniška palica je bila še naprej njegova sopotnica. Vedno je rad prihajal na vaje v godbeno sobo, spremljal svoje godbenike na nastopih, se z njimi veselil. Neizmerno je bilo njegovo veselje, ko so si godbeniki prvič priigrali zlato medaljo na svetovnem prvenstvu na Nizozemskem. Resda tedaj že pod taktirko njegovega sina, ampak sadovi tega uspeha so bili tudi njegovi.

Tudi v zadnjih časih je še vedno rad stopil na različnih prireditvah med godbenike in jim dirigiral, pa saj je bil njihov častni dirigent, in nadaljeval svoje bogato skladateljsko delo. Nastajale so nove koračnice: Šaleška dolina, Jubilejna, Naš čas, Šopek cvetlic, Spomin na Fiesco. Povabili so ga na prvo srečanje pihalnih orkestrcev celjskega območja v Zalec. Zelo je bil vesel, ko so godbeniki želeli, da stopi na dirigentski oder, da pod njegovo taktirko zaigrajo Jubilejno in tako sklenejo to prvo srečanje. S ponosom je »vodil« kapelniško palico godbenike po svoji koračnici. Ko so izzvenili zadnji zvoki, pa mu je ta za vedno zdrnila iz rok.

Njegovi godbeniki se ga bomo vedno spominjali.

Stane Vovk

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (v. d. direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (v. d. odgovorni urednik), Milena Krstič-Pla-

ninc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, Cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Br-

zojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 200 dinarjev. Mesečna naročnina 755 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike je 4.530 dinarjev, za tužno 7.670 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Rek Elektrostrojna oprema

Prehod na enovito delovno organizacijo

Podobno kot druge organizacije združenega dela, ki sicer dobro poslujejo, se tudi Rekova delovna organizacija Elektrostrojna oprema v tem težkem gospodarskem trenutku srečuje s številnimi težavami. Že načrtovanje proizvodnje za leto je bilo precej zahtevno delo, še zlasti, ker kriteriji kazalcev uspešnega poslovanja za preteklo leto niso bili ustrezni. Tudi nov zakon o celotnem prihodku je prinesel združenemu delu nemalo zmede. Ker proizvaja Elektrostrojna oprema pretežno investicijsko opremo, torej opremo, pri kateri so roki izdelave daljši, jim zakon o revalorizaciji materialnih sredstev pri kategoriji dohodka, naredi več škode kot koristi. Poslovni sklad se mimo dohodka sicer polni, vendar pa ne morejo deliti več sredstev za osebne dohodke, tako kot bi sicer lahko. Pri tem je vsekakor nelogično, da imajo dovolj lastnih sredstev (nimajo kreditov), svoja sredstva lahko posojajo drugim, rezultati na papirju pa ne prikazujejo dobre stanja.

Pa poglejmo še nekaj števil! V ESO so od 1. do 7. meseca dosegli za 10 milijard celotnega prihodka in s tem izpolnili plan 65 odstotka. Porabljena sredstva znašajo 7 milijard dinarjev oziroma 70 odstotkov načrtovane višine za leto. V tem času so ustvarili za 4 milijarde dinarjev dohodka, ki pa je močno obremenjen z obveznostmi, ki nenehno naraščajo. V omenjenem času so v ta namen porabili že 68 odstotkov načrtovanih sredstev.

Že več let imajo v Elektrostrojni opremi pomanjkanje ustreznih strokovnih delavcev. Glede na razvojne cilje, osvajanje novih programov in ustreznejše izkoriščanje osnovnih sredstev, pa jih nujno potrebujejo. Čeprav imajo veliko svojih študentov, vseh potreb ne zapolnijo.

Probleme imajo tudi na področju oskrbe z repromateriali. Na eni strani je vzrok temu popolna zavora uvoza zaradi nelikvidnosti Jugoslavije na deviznem področju, na drugi pa to, da so letos izgubili vse standardne

naročnike na tujem. Zdaj iščejo nove poti za izvoz na konvertibilno področje. Trenutno ne morejo nabaviti na tujem nobene opreme, niti repromateriala.

Vsa naložena dela potekajo po predvidenem planu in če izvajalci del in dobavitelji opreme ne bodo kasnili, menijo, da bo nova lakirnica, z vso opremo, nared do 29. novembra. Do tega roka morajo predstaviti tudi plinske postaje, kar je pogoj za gradnjo novega skladišča repromateriala in gotovih izdelkov. Zgraditi pa so morali tudi novo kanalizacijsko omrežje in ločiti fekalne in meteorne vode.

Poleg omenjenih nalog pa čaka delavce ESO še ena, prav tako zelo pomembna naloga. To je reorganizacija celotnega kombinata Franca Leskoka-Luke in tudi same delovne organizacije ESO. O tem pravi predsednik kolegijskega poslovnega odbora Vili Jelen:

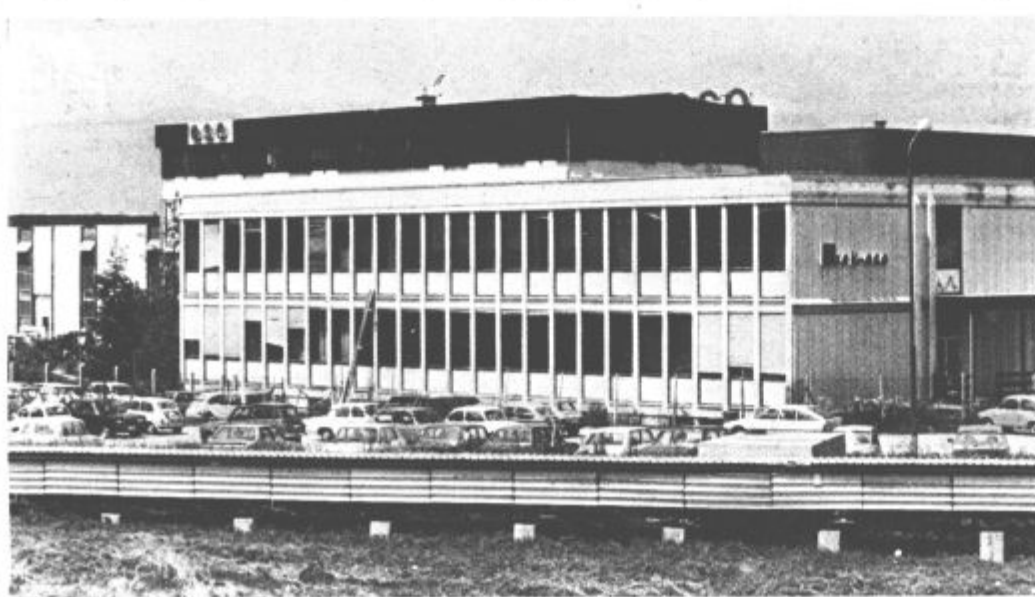
»Ocenjujem, da v tem trenutku nekih posebnih aktivnosti, ob reorganizaciji REK, v naši delo-

vni organizaciji ni. Verjetno je vsem znano, da je predvidenih več variant, po elaboratu zavoda ITO iz Ljubljane štiri, ki so sedaj v razpravi. Republiška vlada se zavzema za prvo varianto, ki govori o čisti energetiki, to pomeni, da bi bil REK sestavljen iz Rudnika in Termoelektrarn. Ostale delovne organizacije pa bi iz te kombinacije izpadle. To da stališče poslovnega odbora našega združja je, da REK ni bil ustanovljen samo zaradi povezovalne vloge premoga in električne energije, temveč zaradi drugih, širših interesov. Za primer, ESO pokriva s svojimi strojnimi obrati okoli 70 odstotkov potreb Rudnika lignita Velenje. Podobno je z DO APS, ki opravlja prevoze za delavce in ves tovarni promet rudnika. Sipa sicer ni direktno vezan na rudnik, vendar pa zaposluje precejšnje število rudarskih invalidov in še bi lahko našteval. Torej je povezava preko sozda, kljub različnim dejavnostim in interesom, več kot nujna. To pa je pri reorgani-

zaciji kombinata potrebno upoštevati.

Dokaj resno pa smo že pristopili k reorganizaciji naše delovne organizacije. Pripravili smo teze reorganizacije, s katero želimo poenostaviti poslovanje, izboljšati rezultate poslovanja in zmanjšati preveliko administrativnega dela. Rešitev vidimo v oblikovanju enovite delovne organizacije. K temu nas je pripeljalo dejstvo, da imamo v delovni organizaciji, s 700 zaposlenimi, pet skladišč, da je medskladišni prenos materiala dolgotrajen in zahteven, da je dogovarjanje med tozdi zapleteno... Vse te slabosti nas obremenjujejo in jih želimo z reorganizacijo odpraviti. Teze o drugačni organiziranosti bodo obravnavali samoupravni organi in družbene politične organizacije, dokončno pa se bomo o tem odločali na referendumu. Prepričan sem, da bomo to zahtevno nalogo pred iztekom poslovnega leta, uresničili.«

B. Mugerle

V ESO so načrtovali, da bodo 10 odstotkov celotnega prihodka ustvarili s konvertibilnim izvozom, vendar vse kaže, da ne bo tako.

Delavski svet sozda Gorenje

Konstituiranje, polletno gospodarjenje, naložbe

(Nadaljevanje s 1. strani)

Dolgoročno sodelovanje na področju razvojnega in raziskovalnega dela

Za današnjo sejo je predvidena tudi obravnava in sprejem samoupravnega sporazuma o dolgoročnem sodelovanju na področju razvojnega in raziskovalnega dela med združenjem Gorenje in Fakulteto za elektrotehniko Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani.

Osnovni cilj tega sporazuma je splošni dvig tehnično tehnološkega znanja Gorenja in skupno ter usklajeno reševanje strokovnih problemov na raziskovalnem in razvojnem področju za zagotovitev večje in dolgoročne uspešnosti sozda Gorenje ter pospešitev njegovega tehnološkega razvoja.

Skupno delo delavcev Gorenja in Fakultete za elektrotehniko mora zagotoviti zlasti nadaljnji razvoj raziskovalno razvojnega dela in njegovo učinkovitost v Gorenju, večjo produktivnost in rentabilnost sedanjih proizvodnih programov, hitrejši in pravočasno uvajanje novih proizvodov, predvsem domačih, z večjim deležem znanja, potrebno podlago za dopolnjevanje proizvodnih programov in storitev, boljši položaj Gorenja v mednarodni delitvi dela in na domačem tržišču, pretok strokovnih raziskovalno razvojnih kadrov tja, kjer se »gobja« vrhunska in ključna tehnologija, obvladovanje moderne tehnologije in pospeševanje tehnološkega razvoja, stalno pridobivanje in izpopolnjevanje znanja, usposabljanje domačih kadrov na področju razvojnega dela, izboljšanje organizacije dela na tem področju in hitrejša uporaba tehničnih dosežkov doma in v tujini ter vključevanje v dolgoročno stabilizacijska prizadevanja celotne družbe.

Sodelovanje bo potekalo z organizacijo razvoja in prenosom znanja (izobraževanjem), izvajanjem posameznih raziskovalno razvojnih nalog, izvajanjem storitev v laboratorijih obeh podpis-

nic ter usklajevanjem razvoja organizacije in izobraževanja oziroma načrtovanjem vsebine izobraževanja v dodiplomskem in podiplomskem študiju ter izvajanjem vzgojno izobraževalnih programov.

Denar za skupne razvojno raziskovalne projekte in aktivnosti v sozdu Gorenje

Delovne organizacije Gorenja so začele letos združevati za skupne razvojno raziskovalne projekte in aktivnosti sredstva v višini 0,1 % materialnih sredstev.

Pravilnik o koriščenju sredstev za skupne razvojno raziskovalne projekte in aktivnosti v sozdu Gorenje, ki ga bodo danes obravnavali in sprejemali delegati delavskega sveta sozda Gorenje, določa vrste dejavnosti v razvojno in raziskovalnega področja, ki so upravičene do teh sredstev, prednostni vrstni red financiranja posameznih dejavnosti, merila za izbor skupnih razvojno raziskovalnih projektov in posameznih aktivnosti ter način sprejemanja skupnih razvojno raziskovalnih projektov in posameznih aktivnosti.

Denar, namenjen za izvajanje skupnih razvojno raziskovalnih projektov in aktivnosti, bo mogoče uporabiti za financiranje strateških in visokošolske temeljne organizacije, za izdajanje strokovnih publikacij in za sofinanciranje naravoslovno tehničnih znanstvenih in strokovnih srečanj ter za predstavitev dosežkov razvojno raziskovalnega dela na sejmih inventivne dejavnosti.

Kar zadeva strateške in skupne razvojno raziskovalne projekte bodo imeli prednost pri financiranju tisti projekti, ki vsebinsko povezujejo programske celote vsaj dveh integralnih strateških sistemov, ki sta pomembna za tehnološko posodobitev in tehnološko prestrukturiranje večine delovnih organizacij Gorenja in ki s predvidenimi rezultati

predstavljajo »preboj« na področje visokih tehnologij.

Letos začeti 16 novih naložb

Na dapašnji prvi seji bodo novoizvoljeni delegati delavskega sveta sozda Gorenje določili predlog samoupravnega sporazuma o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih med delavci delovne organizacije Gorenje Commerce in delavci drugih delovnih organizacij sozda Gorenje. Obravnavali in sprejemali bodo dopolnitve pravilnika o prejemkih in izdatkih, ki štejejo med poslovne stroške. Verificirali pa bodo tudi samoupravni sporazum o skupnih osnovah in merilih za razporejanje dohodka in čistega dohodka v sozdu Gorenje.

V zadnjem času se je naložbena dejavnost v sozdu Gorenje močno razmahnila, zahvaljujoč tudi združevanju dela naložbenega denarja delovnih organizacij Gorenja na ravni sozda Gorenje. Lani so bile začete 4 naložbe,

letos pa bo, zraven vlaganj v enostavno reprodukcijo (za obnavljanje tekoče proizvodnje) začeti nadaljnjih 16 novih skupnih projektov, kar je nekaj manj, kot so sprva načrtovali. V prvem letošnjem polletju so bile začete štiri nove naložbe, in sicer v 1. fazo razširitve in posodobitve proizvodnje malih gospodinskih aparatov, v proizvodnjo nerjavni cevi, razširitev proizvodnje sanitarnih kabin ter ureditev VHF radiotelefonskega sistema zvez. V drugem polletju je že bilo začeti 6 novih naložb, za nadaljnjih 6 novih naložb pa je pripravljena investicijska dokumentacija oziroma jo preverjajo in dopolnjujejo. Skupna predračunska vrednost vseh letošnjih 16 novih naložb znaša 43 milijard 731 milijonov dinarjev.

Delegati delavskega sveta sozda Gorenje bodo obravnavali informacijo o izvajanju naložb v sozdu Gorenje in se seznanili z rebalansom plana naložb sozda Gorenje za leto 1987.

Gorenje Notranja oprema — tozd Pohištvo

Vse večja proizvodnja

V tozdu Pohištvo Gorenja Notranja oprema si prizadevajo, da bi dosegli za leto načrtovani obseg proizvodnje in prodaje na tuje.

Osem mesečna proizvodnja kuhinjskega in kopalniškega pohištva zaozstaja za planskimi predvidevanji le še za malenkost. Večji pa je zaostanek pri izvozu. Vendar pa računajo, da bodo uresničili tudi načrte prodaje na tuje. Nedavno tega so dobili naročilo iz Zvezne republike Nemčije za izdelavo 8.000 vrat za kuhinjske elemente, polovico med njimi nove oblike.

O prizadevanjih, da bi povečali proizvodnjo, najbolj zgovorno priča podatek, da so v tozdu Pohištvo v obdobju januar—avgust 1987 izdelali, v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta, kar 19 % več elementov kuhinjskega in kopalniškega pohištva.

Znova na Triglav

Medtem, ko so bili pred tednom dni na našem otoku — Triglavu delavci Gorenja Servis, so zadnjo soboto in nedeljo zavzeli najvišji vrh Jugoslavije delavci drugih delovnih orga-

nizacij in skupnosti Gorenja iz Titovega Velenja. Zadnjega izleta na Triglav, ki ga je organizirala Planinska sekcija Gorenja, se je udeležilo 29 delavcev Gorenja iz Titovega Velenja.

Iz pregleda najboljših OZD za leto 1986

Služba za gospodarski sistem in ekonomsko politiko pri Gospodarski zbornici Slovenije je 11. septembra letos ponovno objavila seznam zelo uspešnih gospodarskih OZD, tokrat po zaključnem računu za leto 1986. OZD so bile izbrane na osnovi obdelave kazalnikov s pomočjo računalnika. Letos je bilo, glede na finančno uspešnost, v ožjem izboru 330 ali 9 % vseh OZD.

V objavljenem seznamu je mogoče zaslediti tudi 6 OZD iz občine Velenje s skupno 1.868 zaposlenimi (na osnovi norme ur) in sicer: REK Velenje-Elektrostrojna oprema — TOZD Strojni obrati, Gorenje—Gospodinski aparati — TOZD Številniki, REK—Rudnik lignita — TOZD Jamske gradnje, REK—DO Avtopark, DO ERA—TOZD Vino Šmartno ob Paki in Termoelektrarne Šostanj — TOZD Inženiring.

Navedene OZD so v letu 1986 vodili: Anton Draž, Jože Pikl, Pavle Azber, Marcel Medved, Gvido Omladič, Janez Črnič.

Delavcem v omenjenih OZD čestitamo k dosežkom z željo, da jih ponovijo čez leto dni. Zanimanim bralcem pa priporočamo, da podrobneje proučijo Gospodarski vestnik št. 35. Dodatne informacije je mogoče dobiti tudi na Savinjsko Saleški gospodarski zbornici. Miroslav Žolnir

Gorenje

Upravljanje kakovosti na področju trženja

Kakovost izdelkov, storitev in poslovanja so nadvse pomembni za poslovno uspešnost in hitrejši razvoj sleherne delovne organizacije.

Področje kakovosti in standardizacije sozda Gorenje in Izobraževalni center Gorenje bosta pripravila 30. septembra in 1. oktobra v Topolšici enodnevni seminar o upravljanju kakovosti na področju trženja.

Na seminarju bodo predstavili rešitve nekaterih sestavin zagotavljanja kakovosti v Gorenju, posebej tudi kar zadeva elemente upravljanja kakovosti na področju trženja. Z analizo zahtev in potreb tržišča, opredeljevanjem kakovostnih značilnosti izdelkov, zagotavljanjem kakovosti vhodnih materialov, kakovosti distribucije in prodaje, prav tako pa tudi z opredeljevanjem kakovosti v pogodbah z dobavitelji in kupci, omogoča trženje učinkovit nastop na tržišču.

Simpozij o elektronskih sestavnih delih in materialih

Pod pokroviteljstvom sestavljene organizacije združenega dela Gorenje je bil od 9. do 11. septembra v Topolšici jugoslovanski simpozij o elektronskih sestavnih delih in materialih »Sestavni deli elektronike 87«. Pripravil ga je Midem, jugoslovansko Društvo za mikroelektroniko, na simpoziju pa so sodelovali strokovnjaki iz naših raziskovalnih organizacij, visokošolskih ustanov in delovnih organizacij, ki izdelujejo elektronske aparate oziroma uvajajo v proizvodnjo elektronske komponente.

Uvodna referata na tem že tradicionalnem vsakoletnem strokovnem posvetovanju sta imela Ciri Bezljaj (Iskra Delta) in Stanko Blatnik (Gorenje Procesna oprema), ki sta številnim strokovnjakom iz Jugoslavije, ki so se zbrali v Topolšici, predstavila možnosti uvajanja elektronskih komponent v sodobno proizvodnjo. S številnimi zanimivimi prispevki pa so sodelovali v razpravi tudi drugi strokovnjaki Gorenja.

Gorenje Glin

Nove usmeritve sejmskih predstavitev

V nazarski Lesni industriji Gorenje Glin si v zadnjem času prizadevajo, da bi bile sejmske predstavitve njihovega proizvodnega programa na kar najvišji kakovostni ravni. Zadnji sejmski nastopi že odražajo to novo usmeritev. Poseben poudarek namenljajo zadnjim proizvodnim novostim, pri čemer predstavljajo vse njihove eksponate. Izdelke standardnega proizvodnega prodajnega programa pa predstavljajo v sliki in besedi.

Nadve odmeven je bil nastop Gorenja Glin na jesenskem mednarodnem Zagrebškem velesejmu 1987; tam so predstavili pohištvo Vario, vrtno hišico, strešna okna, senčila, vrtno sedežno garnituro, kompostnike, peskovnike in ograjo iz brun. Na 20. mednarodnem obrtnem sejmu v Celju pa so razstavili novosti iz programa masive — vrtno hišico, peskovnik, kompostnik, ograjo iz brun in vrtno sedežno garnituro, na ogled pa so bila še strešna okna in regali za večnamensko uporabo.

Na razstavi »Narava — zdravje 87« na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču je Gorenje Glin prav tako razstavilo novosti iz programa masive in regale z večnamensko uporabo.

Gorenje Glin je sodeloval zadnje dni tudi v Budimpešti na jesenskem mednarodnem sejmu potrošnega blaga; predstavilo je pohištvo Vario, strešna okna in stavbno pohištvo.

Na oktobrski razstavi dosežkov in razvojnih hotenj sestavljene organizacije združenega dela Gorenje bo Gorenje Glin predstavilo razvojne dosežke v ambientskih izvedbah.

Na sejmu pohištva, opreme in notranje dekoracije na Beograjskem sejmu v novembru pa se bo nazarska Lesna industrija Gorenje Glin predstavila s pohištvom Vario, strešnimi okni in senčili, regali za večnamensko uporabo in verjetno s še katero proizvodno novostjo.

Gorenje Bira

Dan delovne organizacije, priznanja delavcem

Ob dnevu delovne organizacije Gorenje Bira so podelili priznanja in plakete 16 delavcem Gorenje Bira za posebne napore in uspešno uresničevanje delovnih nalog.

Na svečani seji delavskega sveta in izvršnih organov družbenopolitičnih organizacij Gorenje Bira, ki so se je udeležili tudi predstavniki skupščine občine in

občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij Bihaca, pa so pregledali opravljeno delo v tej najmlajši Gorenjevi tovarni v zadnjem letu dni.

V počastitev dneva Gorenje Bira so odprli razstavo likovnih del delavcev tovarne — Vladke Velicki, Mirsada Vujčića in Toma Turkalja.

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Pester in bogat program izobraževalnih oblik za starejše

Podružnica andragoškega društva za celjsko in koroško regijo, s sedežem v Titovem Velenju, je lani poskrbela, da smo tudi v občini Velenje spoznali Univerzo za tretje življenjsko obdobje. Še več. Organizatorji izobraževalnih oblik za upokojece in druge starejše občane so pridobili bogate izkušnje in spoznanja za tovrstno delo, udeleženci teh oblik pa so se z njimi dodobra spoznali. V njihovo življenje so vnesle nek popolnoma nov smisel. Obogatilo so jih in jim pokazale nove vrednote. Zato seveda ni čudno, da mnogi zdaj delovanje Univerze za tretje življenjsko obdobje že nestrno pričakujejo.

K sodelovanju vabijo organizatorji starejše občane, prijave pa zbirajo od 28. septembra do 2. oktobra, v dopoldanskem času, pri Mirjam Šibanc na Delavski univerzi (telefon 854-539) in pri Slavki Mijoč na Centru za socialno delo (telefon 853-031).

Pa poglejmo še, kaj vse so organizatorji pripravili za letos.

Že v ponedeljek, 5. oktobra ob 16. uri, bo v prostorih Delavske univerze začel s delom gospodinski krožek, naslednji dan, v torek, 6. oktobra ob 17. uri pa v knjižnici Kulturnega centra Ivan

Napotnik Velenje zgodovinsko etnološki krožek. V sredo, 7. oktobra, bodo prišli na svoj račun vsi tisti, ki jih zanimajo tuji jeziki. Dopoldne, ob 9. uri, se bo začel v prostorih Delavske univerze Krožek pogovorne angleščine, popoldne, ob 16. uri, pa prav tako v prostorih Delavske univerze, krožek pogovorne nemščine. V sredo, 7. oktobra ob 17. uri, se bo začel tudi krožek pletenja. Vsi tisti, ki se bodo prijavili v to izobraževalno obliko se bodo zbrali v Domu za varstvo odraslih. Prav gotovo bo zanimivo tudi v krožku, kjer se bodo lahko naučili udeleženci osnov slikarstva in izdelovanja makram. Ta krožek se bo začel v četrtek 8. oktobra ob 17. uri, na Osnovni šoli Mihe Pintarja Toleda. Vsi tisti, ki imajo veselje do fotografiranja pa se bodo lahko vključili v foto krožek. Z delom bo pričel v petek, 9. oktobra ob 17. uri, v Domu učenec Centra srednjih šol. Lani so zelo uspela tudi plesna srečanja, kjer so se srečevali udeleženci vseh krožkov, pridružili pa so se jim tudi drugi, ki radi zaplešejo. Tudi z njimi bodo letos nadaljevali, datume teh srečanj pa bodo sproti določali.

(mz)

VVZ Šoštanj

Vseh otrok niso mogli sprejeti

Manjši obisk otrok v vrtcih, so delavci šoštanjskega vzgojnovarstvenega zavoda, v poletnih mesecih, izkoristili za temeljito čiščenje in obnovo vseh enot. V enoti Lučka v Šoštanju so med drugim zamenjali tudi pode.

Se pred leti so enote šoštanjskega vzgojnovarstvenega zavoda pokrivala potrebe po varstvu za vse otroke, zdaj pa že nekaj časa ni več tako. Čeprav se trudi, da bi sprejeli vse varstva potrebne otroke, vsem prošnjam žal

ne morejo ugoditi, kljub temu, da zapolnijo skupine tudi preko normativov. Še posebej so bili letos nad potrebami presenečeni v Šmartnem ob Paki, kjer so mnogi menili, da je tamkajšnji vrtci, namenu so ga predali šele pred leti, predimenzioniran. Otroci potrebnih varstev pa je letos toliko, da so preuredili večnamenski prostor v igralnico. V tem vrtcu imajo tako letos kar 120 otrok. V obeh enotah Šoštanja jih imajo 246, v Topolšici pa 40. V krajih, kjer imajo svoje enote, obiskuje-

jo vsi otroci redne oddelke male šole, skrajšane programe male šole pa bodo organizirali v Gaberku, Zavodnjah in Ravnah. Delo v vseh enotah šoštanjskega vzgojnovarstvenega zavoda je seveda že steklo. Programi so tudi letos obsežni in bogati, še posebej veliko pozornosti pa bodo vzgojiteljice namenile sodelovanju s starši in šolami (skupine male šole).

Vodstvo vzgojnovarstvenega zavoda pa namenja v tem času

veliko pozornosti tudi finančnim vprašanjem. Čeprav so se cene vzgojnovarstvenih ustanov v občini Velenje povečale s prvim septembrom za 70 odstotkov, kar je za starše nedvomno velika obremenitev, se v vrtcih bojijo, da s približno 45 tisočaki, kolikor prejmejo za vsakega otroka ne bodo shajali. Stroški prehrane in vsega ostalega kar v vrtcu potrebujejo so vrtoglavo narasli in dosegajo nekateri tudi 200 odstotkov.

(mz)

Razgrnjen osnutek prostorskih in ureditvenih pogojev

V prostorih krajevne skupnosti Franca Leskoška Luke Pesje so te dni razgrnili osnutek prostorskih in ureditvenih pogojev planske celote Kavč, Podkraj, Podgorja in Lokovice. Osnutek, ki podrobno prikazuje nadaljnje prostorske ureditve zaselka Podgorje, si lahko krajani ogledajo in seveda nanj dajo tudi svoje pripombe, vsak četrtek do 19. oktobra.

B. M.

KS Franca Leskoška Luke Pesje

Težave pri izgradnji kabske televizije

Kljub velikemu prizadevanju in resnemu delu gradbenega odbora za izgradnjo kabske televizije v Pesju, dela ne potekajo tako kot so si zastavili. Gradbeni odbor je na vsaki seji podrobno pregledal opravljena dela in načrtal nadaljnje aktivnosti. Dva krat so se člani sestali na razširjeni seji s stanovci zahodnega dela Pesja, kjer so dela pri izgradnji kabske televizije povsem zastala. In to zato, ker se deset krajanov s tega predela ne strinja s predlagano razdelitvijo sredstev, ki jih rudnik namenja za moten Tv signal. Kako bodo ta problem razrešili, je težko reči, vsekakor pa močno obremenjuje celotno izgradnjo kabske televizije v Pesju.

Člani gradbenega odbora si bodo zato še naprej prizadevali, da to vprašanje čim prej razrešijo. Povedati pa je treba, da druge aktivnosti pri ureditvi te naložbe tečejo po programu. Na vzhodnem delu krajevne skupnosti je že položen kabel za sekun-

darno omrežje. Zbrali so sredstva za aneks k pogodbi z delovno organizacijo Gorenje — Servis, tečejo pa tudi aktivnosti za izgradnjo primerne kabskega omrežja.

Bogdan Mugerle

Obiskali smo gorstvo Prenj

Planinsko društvo Titovo Velenje je letos avgusta ponovno organiziralo trodnevni izlet v Bosno in Hercegovino. V preteklosti smo že spoznali Treskavico, Maglič, Kozaro, Trebevič, tokrat pa smo se podali v bližino Mostarja in se povzpeli na Prenj.

BiH je planinsko izredno zanimiva, saj gore predstavljajo kar štiri petine teritorije, poprečna nadmorska višina republike znaša okoli 700 m. V njej je 50 grupacij gora z okoli 30 vrhovi, ki se dvigajo nad 1.700 m. Najvišji vrh je Maglič (2.386 m.) Mnoge od teh gora so postale med 2. svetovno vojno tudi sinonom svobode: na Igmanu, Kozari, Grmeču, Prenju in Sutjeski so bila prizorišča pet propadlih sovražnih ofenziv. Pa tudi nepopolnoma trpljenja in velikih junaštev prebivalstva, ki je stremelo k svobodi in večji socialni pravičnosti in zanj prispevalo okoli 700 tisoč žrtev.

Turistično so danes najbolj obdelane in obiskane gore, ki obkrožajo Sarajevo, tudi po zaslugi 14. zimskih olimpijskih iger, ko so povečani stari in zgrajeni nekateri novi zimski športni centri. V ostalih višjih gorstvih pa še prevladuje prvobitnost in divjina, ki jo ponazarjajo velike razdalje med kočami in pastirskimi stanovi, divje stene in tudi kanjoni. Lahko hodiš ure in ure daleč pa ne srečaš žive duše. Za večji obisk teh področij bi bila torej potrebna večja gostota koč in njihovo redno oskrbovanje. Sedanje so v glavnem odprte le poleti pa še to brez oskrbnika ali dežurnega, kar pomeni, da si mora vsak obiskovalec prinesiti vse potrebno s seboj sam.

Zgodovina planinstva v BiH se začne davnega leta 1892, ko je bil v Sarajevu ustanovljen Bosansko-Hercegovski turistični klub, prva prava planinska organizacija pa je bilo društvo Prijatelji narave, formirano leta 1905. Danes vključujejo planinska društva že več deset tisoč članov in imajo okoli 50 objektov. Upravičeno, saj so gore in poti res čudovite.

Naša »ekspedicija« je prvi dan potovala z avtobusom mimo Celja, Krškega, Zagreba in dalje po cesti do Bosanske Gradiške. Nočno vožnjo v dolini Vrbasa je zmotil padajoč kamen s pobočja, ki je preluknjal zadnjo gumo. Šofer Vili se je pri njeni zamenjavi ob slabi svetlobi in gostem prometu kar pošteno zapostil. V jutranjem svitu smo že bili pri kraju Potoci na cesti Mostar-Sarajevo in se po slabi makadamski cesti začeli vzpenjati proti 14 km oddaljenemu Rujištu (1.050 m), kjer stoji spodnja koča PD Mostar. Zgrajena je bila leta 1953 in je obkrožena z listnatim in zimzelenim gozdom, ki odraža vpliv Jadrana. Po daljšem počitku in jutranjem okrepčilu smo peš nadaljevali proti koči na Belih vodah (1.450 m) in jo dosegli v dveh urah. Dviga se nad gozdno mejo, v okolici so lepi tereni za turno smučanje. Koča je bila si-

cer zaprta, vendar nas to v soncu ni nič motilo, saj so se v daljavi že videli vrhovi Prenja. Potem smo popotovali po obsežnih visokogorskih pašnikih še tri ure, srečali smo le trop konj. Koča na Jezercu leži v slikovitem okolju na nadmorski višini 1.650 m. Poleti je odprta, nima pa stalnega oskrbnika (ena zadnjih je bila Slovenka), voda je v razdalji okoli 200 m, za kurjavo služijo padli viharniki v bližnji okolici. Koča daje odlične možnosti za izlete, alpinizem, spomlad pa za turno smučanje. Na vrhova Prenja Zeleno glavo (2.155 m) in Otiš je le 1,5 ure hoje.

Pred kočo in v njej smo se namestili, poskrbeli za lačne želodce in suha grla, nato pa se podali po slikoviti poti na Zeleno glavo, ki smo jo dosegli okoli 17. ure, 24 ur po našem odhodu iz Titovega Velenja. Popoldanski razgled sicer ni bil najboljši, vseeno se je videlo divja prostranstva Prenja, Čvrnske, Veleža, vrhove okrog Sarajeva pa je zastirala megla. Ob pomanjkanju dobrih zemljevidov pa nam je še marsikaj ustno prijazno pojasnil mlad alpinist iz Sarajeva, ki se je istočasno pojavil na vrhu. Ob povratku v kočo pa so nas prijetno presenetile planinke Ivanka, Marija in Mojca, ki so skušale več čajev in juh, ki so odlično tekline, saj je znano, da človeški organizem v gorah pospešeno izgublja vodo in minerale, ki jih je potrebno čimprej obnoviti. Tudi večer nam je hitro minil, čeprav ni bilo elektrike in televizije. Zakurili smo taborni ogenj in brez not zapeli precej pesmi. Preglana nas je šele bližajoča se nevihta. Pol ure je strahovito lilo in treskalo, mi smo pa bili na suhem.

Naslednje jutro smo v senci sestopali proti Konjicu. Program je bil turistično obarvan. Ustavili smo se še pri spomeniku na Makljenju, pred memorialnim kompleksom v Jablanici in ogledali zgodovinski del mesta Jajce, ki je prikupno posodobljen in privablja množice turistov. Pa tudi občudovali zeleno Neretvo in sotesko Vrbasa. Človek bi moral res biti slep, da ne bi opazil slikovite pokrajine ter ogromnega napredka v povojnem obdobju, ki ga označujejo desetstični novih stanovanjskih objektov, številne industrijske hale, skladišča, trgovine, obdelana polja pa tudi solidno oblečeni in sproščeni ljudje. In to po 412 letih turške in 40 letih avstrijske okupacije, da sploh ne omenjamo pustošenja in morije med 2. svetovno vojno. Torej Bosanci in Slovenci delimo skupno usodo vsaj že od leta 1875. Domov smo se vrnili zvečer z lepimi vtisi, duhovno prerajeni in telesno spočiti in z željo, da se še vrnemo prihodnja leta.

Pridružite se nam!

Vodnika Franček in Matjaž pa si zaslužita za brezplačno angažiranje po svoji drugi domovini vsaj pohvalo.

M. Z.

Po Šaleški planinski poti

Danes ne bomo nadaljevali poti, pač pa bomo obiskali Ivanko Tamše, kjer je 20. točka planinske poti XIV. divizije. Lepo sončno popoldne je, ko se ustavimo na cesti. Hiša stoji vsa bela, in olepšana z rožami tik ob njej. Široka okna, kot da opazujejo okolico. Gospodinja hiti v klet, njen mož pa se je pravkar pripeljal iz garaže s traktorjem. Namenjen je v gozd napravljal drva, pa kljub temu si vzame čas za krajši pogovor. Hiša in njena okolica je vsa v cvetju. Ko ga obkrožimo pristopi gospodinja Ivanka in potrdi, da so rože njeno veliko veselje. Pa seveda zemlja, ki jo obdeluje z ljubeznijo skupaj z možem Zdravkom. Na pragu hiše nas z nasmehom pozdravi mlajša hčerka, ki se je pred kratkim vrnila iz službe, iz Titovega Velenja, kamor se vozi vsak dan. Zaposleni se vozijo v dolino z delavskim avtobusom, potem pa delajo še doma. Od gospodarja Zdravka se poslovimo in se slišimo brnenje traktorja, ko nas prijazna gospodinja povabi v prostorno kuhinjo. Za okroglo pogrnjeno mizo se pogovarjamo vse mogoče. Med tem že hčerka Betka postreže z domačimi dobrotami in kuhinjski zadiski po kavi. Za kratek čas prisede in se vključi v pogovor in že pove da gre v bližnji gozd po gobe. Letos kar dobro rasejo, pravi še, in odide.

Zdaj se mi zdi, da je prišel trenutek, ko bi se z gospodinjino Ivanko lahko pogovorila o njeni življenjski poti. Slehermi od nas jo ima in gotovo bi bila vsaka zanimiva, če bi jo opisali. Danes bi radi, slišali zgodbo Ivankine Tamše iz Plešivca 36, ki ima rada rože, zemljo, družino, ljudi, vnuke, ki rada zapoje, se veseli, ki ima vojne grozote v vsakem svojem vlaknu.

Toda...

Že je moje vprašanje o njeni mladosti izzvalo grenak spomin in se nezazeljana rana se je odprla. Telo se ji je skrčilo in solze so se kot biseri potočile iz njenih razumevalnih oči. Trenutek tišine... Prosim jo naj mi ne zameri, ker jo s pogovorom vračam v čas trpljenja in grozot, v čas, ko je kot 4-letna deklica spoznavala krutosti vojne.

Nekoliko se umiri in zbere. Toda po obrazu in izrazu oči vidim, da trpi ob spominu, še po 46 letih.

»Doma sem bila v Plešivcu, nedaleč od današnjega doma. Po domače se je reklo pri Boštjanovih. Po očetu smo se pisali Ježovnik. Naša družina je bila številna. Moja mati je rodila 8 otrok, a so trije kmalu umrli, 5 pa nas je še živih. Moj oče je bil deloven človek. Bil je doma iz St. Andraža, mati pa je bila domačinka. Preden se je oče oženil na Boštjanovo kmetijo v Plešivcu, je delal kot rudar v Leobnu, Velenju in Trbovljah. Bil je socialistično usmerjen in član KPL. Očeta je bilo imel Martin, mamo pa so klicali

Ob spominu na doživeto se rane spet odpro

Alojzija. Bila sta dobra starša. Otroci smo ju imeli radi in ju spoštovali. Rasli smo v ljubezni in ob delu. Pa je prišla vojna. Da je ne bi bilo nikoli več!« pravi Ivanka in spet ji stisne grlo. Solze za izgubljenimi dragimi starši spet zdrsijo po licu...

»Ker sta pomagala partizanom, so ju Nemci 2-krat aretirali. Prvič 1941. leta, a so ju po nekaj tednih zopet izpustili, ker nista priznala, da sodelujeta v NOV, čeprav so bila zasliševanja na dnevnem redu. Še vedno pa sta pomagala partizanom. Očeta so ponovno aretirali 5. 12. 1941. leta. Najprej so ga odpeljali v celjske zapore, nato pa v Maribor. Tam so ga ob zasliševanju pretepali, mučili in hoteli izsiliti, da bi priznal sodelovanje. Toda držal je in ni ničesar izdal, čeprav so ga zmalčili. Je s ponosom povedala Ivanka in zahtela.

»Ustrelili so ga 11. 4. 1942. leta. Star je bil komaj 48 let.« Srce ji je zadrtelo ob spominu... »Doma je ostala mama in nas 5 otrok.

Ne smem se spomniti dneva, ko so prišli Nemci se po mamo. Jokali in klicali smo jo zamen. 4. 6. 1942 je zadnjikrat objela svoje otroke. Takrat sem jo videla zadnjič. Bila sem stara 4 leta, 2 brata in 3 sestre smo kot prestrašene ptice iskale zavetje in pomoč v stiski. Mater so nam nemški zločinci ubili 15. 8. 1942. leta v Celjskem Piskru.

4. 8. 1942. leta so oboroženi Nemci prišli po nas otroke. Kakšno junaštvo aretirali otroke stare 16, 13, 10, 6, 4 leta! Vprašali so nas, če hočemo k mami in očetu. (Oče je bil takrat že mrtev.) Mama je trpela v Celjskih zaporih — Piskru, ker ni ničesar priznala in izdala so jo ustrelili. Nas 4 otroke pa so strpali v I. osnovno šolo v Celju. Tam je bilo še mnogo drugih otrok, ki so jih Nemci ločili od staršev, potem, ko so jih odgnali iz njihovih domov.

Naše posestvo so zaplenili prav tako kot posestva družin, ki so jih zaradi sodelovanja s partizani pobili ali pa odpeljali v zapore in koncentracijska taborišča. Višji oskrbnik Matthias Lehnhart, ki je oskrboval odslej naše posestvo, je obdržal sestro Štefko, da bi jo »posvojil«. Ker pa je ta hotela k sestram in bratom, je njeno željo izpolnil. Dosegel pa je, da je iz taborišča dobil v zameno sestro Milko. Iz I. osnovne šole iz Celja so nas namreč s transportom odpeljali v taborišča Frohneiten, zatem v Saldenburg in nato v Kastel. Sestra Milka je ostala v domači dolini vse do leta 1945, ko se je s »posvojiteljem« morala odpraviti čez mejo v Gradec. Od tam se je vrnila domov, pa se je spet vrnila v Gradec. Ko pa se je 1958. leta poročila je odšla v Kanado, kjer živi še danes.

V taborišču je bila hrana slaba, pa premalo je je bilo, zeblo nas je in me-

li smo ušii, se spominja Ivanka. »Starše otroke so Nemci uporabili za različna dela.

Včasih mi je brat prinesel borovnice, kakšen koren, oz. krompir. Zelo smo pogrešali dom, mamo in očeta. Nič nismo vedeli, da so ju Nemci pobili.

Ukradeni otroci smo osvoboditev doživeli veseli. Spominjam se zavezniških letal, ki so nad taborišče metala čokolado. Domov smo prišli različno. Najprej spet v Celje in nato do-

Ivanka Tamše (foto Stane Jamnikar)

mov. Dom je bil oropan, prazen. Sele zdaj smo se zavedali izgube staršev.

Sami smo morali naprej. Čakala je zemlja, gozd. Hlev je bil prazen. Pomagali so nam sorodniki in sosеди. Na domu zdaj gospodarji starejši brat Edi. Hudo je bilo. Jaz sem odšla kmalu od doma, najprej služil v Lukovici. Tam sem bila dekla 6 mesecev. Za teta sem se zaposlila v konfekciji v Šoštanju. Bila sem šibka. 2 leti sem stanovala pri mami pesnika Kajuha. Bila mi je kot mati. Zelo me je imela rada, pa tudi jaz njo. Z menoj je bila stroga, a dobra in razumevala. Veliko me je naučila. Hvaležna sem ji še danes. Delala sem še 3 leta v Liku. Leta 1959 pa sem se poročila in prišla nazaj v Plešivce, sem, kjer živim še danes.

Z možem Zdravkom imata manjše posestvo, ki pa zahteva pridne roke. Še posebej, ker gojita tudi nekaj živin.

Pridelajo nekaj koruze, krompir, zelenjavo...

Da lažje opravljajo razna poljska in druga dela jim pomagajo stroji.

Mož Zdravko je bil rudar v velenjskem rudniku in je delal na čelu, vse

Julijana Hočevar

Pri Rožičevih v Topolšici

Kljub negotovi usodi polni načrtov

O naravnost nesmiselnih primerjavah odkupnih cen mleka in ostalih kmetijskih pridelkov s cenami osnovnih življenjskih potrebščin, kmetijske mehanizacije, ki je danes na še tako majhni kmetiji nepogrešljiva, čivkajo že vrabci na strehi. Da o tem, kako je ovrednoteno in priznано delo kmeta »od zore do mraka, od mraka do zore,« ra- je ne razpravljamo. Prav zaradi takšnih in podobnih nesmislov kmetje vse pogosteje kažejo s prstom na vsako dejavnost, v zadnjem času na mlečno proizvodnjo, in zmajujejo z glavjo: »Ne izplača se.« Vse je drago, za mleko pa tako malo dobimo. Delamo pravzaprav v svojo škodo. Zakaj le?»

»Negodovanja so povsem upravičena. Veste koliko je dela v hlevu, kjer je 21 krav molznic, nekaj manj repov telic, tam, kjer je mlečna proizvodnja edini vir dohodka?»

Za nameček si na naši domačiji sodobna hlevska oprema šele utira pot. Trpljenje je to, ki si mu lahko kos resnično s trdno voljo, vztrajnostjo in z zvrhano mero veselja do kmetovanja. Res pa je, da nekdo vendarle mora to početi.

Kaj bi sicer jedli, če bi vsi tako razmišljali. »Takole smo začeli razpravljati ob našem obisku pri Rožičevih v Topolšici, ki sodijo med največje proizvajalce mleka v naši občini. Lani so ga oddali več kot 100 tisoč litrov oziroma z njim oskrbovali 400 družin na dan.

Čeprav pravijo, da zaenkrat nimajo kaj hvaliti, vsakršna

Rožičevim delovne vneme ne manjka

graja pa tako ali tako ne doseže prav nobenega namena, so kljub temu poudarili, da so

velenjski mlečni proizvajalci malo na boljšem od drugih v Sloveniji. Z občinskim skladom za pospeševanje proizvodnje hrane so rešili marsikatero vprašanje. Kot kaže, tudi temu sedaj zmanjkuje sapa, saj niti z regresi več ne more ublažiti razkoraka med cenami reprovmaterialov in proizvodno ceno mleka. Letos je na tem področju spet nekoliko slabše kot lani. Pa kaj bi. Je že tako, da pridejo enkrat malo boljši, drugič na-

stopijo slabši časi. Obračati se moraš tako, da je prav, pri tem pa svojega dela ne smeš

Tudi rekorderka Soča je plod lastne vzreje

računati,« je bil zgovoren gospodar Alojz.

Za mlečno proizvodnjo so se Rožičevi odločili pred približno 15 leti. Da bodo morali vložiti veliko naporov, če hočejo od kmetije živeti, so vedeli. Zato so se takoj lotili izsuševanja petih hektarjev pašnih površin, prisluhnili nasvetom pospeševalcev, počasi povečevali čredo v hlevu in danes: »O, ni še vse tako kot bi moralo biti. Marsikaj nam še manjka,« je bil skromen mladi gospodar Alojz.

Ko smo kasneje pogledali malo naokrog smo videli, da njihovi cilji niso tako daleč. Pa še na nekaj bi bili lahko Rožičevi upravičeno ponosni. Na kakovostno čredo, plod lastne vzreje. Med 21 kravami molznicami imajo tudi rekorderko Sočo, ki je v 303 dneh oddala kar 9227 litrov mleka. »Če ne bi imeli takšne črede, ne vem, če bi

sploh šlo,« je pojasnjeval Alojz. Poleg te je za dobro proizvodnjo pomembna tudi kakovostna krma, predvsem silaža. »Sicer je vse stvari tako, da si čez dan »bogataš«, čez noč pa lahko postaneš velik siromak.«

Gotovo ni treba posebej poudarjati, da se Alojz, Tončka in Alojz razdajajo kmetiji, da delajo največ kar morejo, saj ni ljudi, ki bi bili pripravljeni pomagati. Zato se ob besedi dopust kar vsi po vrsti samo nasmihajo. »Morje sem videl le od daleč. Saj tudi veselja nimam za to stvar. Moje veselje je v hlevu, pri živini,« je pokomentiral Alojz.

Načrtov nikomur ne manjka, pa naj so časi še takšni. Tudi Rožičevi jih imajo. Le, da je pri njih usoda hotela drugače. Kmetija stoji namreč na rušnem področju.

Rožičevi so prepričani, da bi bilo pri njih danes precej drugače, če bi vedeli kako in kaj. »Ne razmišljamo toliko naprej in si ne belimo las. Delamo tako, kot da bomo ostali tu, kjer smo danes,« je potožila gospodinja Tončka. Kakšne novogradnje ne načrtujejo, v poštve pridejo le posodobitve. Ena od teh, ki jih ob obilici dela na polju in v hlevu zelo zaposluje, je napolnjava mlekovoda.

Kljub slabo ovrednotenemu kmetovemu delu, nesmislu, ki jih je povsod veliko, nespodbudnim možnostim in obetom Rožičevim delovne vneme ne manjka. Sploh to velja za mladega Alojza, ki se je odločil, da bo nadaljeval očetovo in materino delo. Kadar jim je najbolj hudo, se tako kot vsi mi tolažijo, saj bo pa morda le kdaj bolje. Navsezadnje pa je tudi to nekaj, mar ne. (tap)

Sreča Jankarjevih pod Raduho

»Sedaj bom zagotovo ostal na kmetiji«

Za Gornjo Savinjsko dolino zagotovo velja, da ob najrazličnejših priložnostih ne pridobiva »spektakularnih« pridobitev, so pa njeni prebivalci pogosto bogatejši za manjše delovne zmage, ki jim ogromno pomenijo pri njihovem vsa-

kdanjem življenju in delu. Nekaj takega velja za nedavno otvoritev ceste iz Solčave do kmeta Jankarja, katerega domačija leži visoko pod strmimi ostenji Raduhe. Narava je seveda na tem prostoru enkratna, toda življenjski in delovni

pogoji so ob vsej lepoti že kar surovi. Visokogorski predeli na Solčavskem so težko dostopni, obdelovanje zemlje v teh strminah skorajda že nemogoče, kmetijske površine so se v zadnjem obdobju zmanjševale, kmetje pa so se preusmerili v gozdarsko in živinorejsko dejavnost.

Pogoj zato je seveda tudi povezava z dolino, zanjo in za vse ostale življenjske in delovne nujnosti pa cesta. Prav pri tem pa se je izjemno izkazalo nazarsko Gozdno gospodarstvo z gradnjo številnih gozdnih cest po vsej dolini in tudi na Solčavskem. Kljub izredno zahtevnim pogojem so nazarski gozdarji v zadnjih 30 letih zgradili preko 800 kilometrov cest, ki niso zagotovile samo lažjega izkoriščanja gozdov, pač pa je njihov pomen veliko večji. Ohranile so življenje na teh prelepih in obenem težkih področjih. Mnogo višinskih kmetij je bilo že odpisanih, pa jim je cesta ponudila možnost za preživetja in razvoj, možnost za sodobnejše gospodarjenje, za ustvarjanje tržnih viškov, za turizem, za življenje torej.

Med takimi kmetijami je tudi Jankarjeva, visoko nad Solčavo in pod strmimi ostenji Raduhe. Jankarjevi so na svoji domačiji vztrajali, kljubovali času in se v zares težkih razmerah borili za obstanek. Mnogi bi že zdavnaj obupali, Jankarjevem pa so ljubezen in ponos do svoje zemlje ter zaverovanost v ta lepi in divji svet dajali moč, da so vzdržali. Njihova sreča ob novi cesti se z besedami ne da opisati, doživeti jo je

treba. Sin Ciril, ki bo nasledil očeta, svoje sreče ni znal opisati: »Ne veste, kako smo veseli in srečni, koliko nam cesta pomeni in kako smo hvaležni vsem, ki so nam pomagali. Sedaj bom zagotovo prevzel kmetijo in jo razvijal naprej.« To pa je najbrž največja vrednota 2,7 kilometra dolge ceste, za katero so sredstva zagotovili nazarsko Gozdno gospodarstvo, porabniki lesa in drugi, vredna pa je bila dobrih 65 milijonov dinarjev. Seveda so si z njo gozdarji zagotovili nove predele za pridobivanje lesa, izboljšali pogoje za delo in zmanjšali stroške. Zares velik korak torej. (jp)

Z urejeno cesto bo tudi delo dobilo novo vrednost

Jankarjeva domačija pod ostenjem Raduhe

Pozor
STOP!

Od ponedeljka, 21. septembra, dalje velja na severni magistrali nov prometni red. Doslej je bila prednostna lokalna cesta Gaberke—Šoštanj—Gaberke, odslej pa imajo prednost, kar je seveda razumljivo, vozila, ki vozijo po severni magistrali (Škale—Gaberke—Ravne) Toliko v opozorilo. Seveda pa je prav, da še zlasti skozi križišča ne vozimo na pamet in upoštevamo prometno signalizacijo oziroma prometne znake.

(vos)

Fotoklub Zrno

V jugoslovanskem merilu

Dvanajsta jugoslovanska razstava fotografij, katere otvoritev bo 23. oktobra letos v okviru dnevnih Jugoslovanske fotografije 87 v Sarajevu, je ponovno dokazala izjemno kakovost fotografij članov fotokluba Zrno. Nenačuden je potrdila, da zadnji uspehi pionirjev, mladincev in članov v republiškem merilu niso naključni.

Na jugoslovanski mladinski razstavi so bili člani fotokluba drugi, na bienalnem tekmovanju tovrstnih klubov pa odlični šesti. Na slednjem je nastopilo kar 40 fotoklubov iz vse Jugoslavije. Da se za prihodnost fotografij v velenjski občini ni treba bati, so potrdili najmlajši fotografi z osnovne šole Antona Askerca. Bili so tretji najuspešnejši slovenski predstavniki.

Tako naj bi velenjski fotografi v Sarajevu prejeli srebrno plaketo Fotokino zveze Jugoslavije za drugo mesto v mladinski konkuren-

renci, diplomu za šesto mesto v članski, diplomu za prvi in tretji najuspešnejši slovenski fotoklub ter tretjo nagrado med posameznimi fotografijami.

V mladinski konkurenci bodo svoja fotografska dela razstavljali: Tomaž Lesnjak, Peter Drame, Jure Vižintin, Peter Marinšek, Aljoša Videtič, Boštjan Abina, Bojan Jevšnik, Barbara Jakše in Peter Šilc. V kolekcijo fotografij fotokluba Zrno pa so prispevali svoja dela: Robert Novosad, Vlado Vrbič, Peter Marinšek, Jure Vižintin, Peter Drame, Barbara Jakše, Boštjan Abina in Stane Jeršič.

Zaradi neustreznega vrednotenja njihovega dela in porušeni razmerij pri delitvi sredstev v Zvezi kulturnih organizacij se v fotoklubu Zrno srečujejo s precejšnjimi finančnimi težavami. Upamo lahko le, da sedemletno strokovno in pedagoško delo, ki je pripeljalo fotoklub v jugoslovanski vrh, ne bo poteptano.

Zavodnje

14. mala Napotnikova kolonija

Občinska zveza prijateljev mladine Velenje bo tudi letos pripravila v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger »Rastemo pod Titovo zastavo« Malo Napotnikovo kiparsko kolonijo. Tokrat se bodo zbrali pionirji v tej hribovski vasi, kjer je živel in ustvarjal naš veliki kipar Ivan Napotnik, že štirinajstič. Kiparska dleta in kladiva se bodo oglašala v rokah velenjskih pionirjev in pionirjev nekaterih drugih slovenskih šol, jutri ob 8. uri 30 minut. Ustvarjali bodo nato jutri ves dan in v soboto dopoldne, ko bodo ob 14. uri letošnjo kiparsko kolonijo sklenili s priložnostnim kulturnim programom in razstavo izdelanih skulptur.

(mz)

Akcija NPP ni izpolnila pričakovanj

Celjski aktiv Društva novinarjev Slovenije je sklenil, da začasno prekinemo akcijo, s katero naj bi s pomočjo bralcev vseh glasil v regiji izbrali najbolj in najmanj priljubljenega politika na celjskem območju. Čeprav smo občanom vseh osmih občin ponudili možnost, da vsaj na ta način povedo, kdo naj bi jih vodil v teh zapletenih

družbenopolitičnih razmerah, akcija ni našla na pričakovani odziv. Politiki so se od nje distancirali ali jo v svojem okolju celo zavirali, medtem ko je veliki večini občanov, kot je mogoče sklepati glede na odziv, vseeno kdo zastopa njihove interese. To pa je ugotovitev, ki zahteva tehten in resen razmislek.

KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 24. 9. ob 18. uri HYLANDER — ameriški, znanstveno-fantastični, avanturistični. V gl. vlogi: Sean Connery, Kristopher Lambert

Četrtek, 24. 9. ob 20. uri HIŠA — ameriški, grozljivka.

Petek, 25. 9. ob 18. in 20. uri HYLANDER — ameriški, avanturistični, akcijski in znanstveno-fantastični.

Petek, 25. 9. ob 10. uri, sobota in nedelja, 26., 27. 9. ob 18. in 20. uri HIŠA — ameriški, grozljivka. V gl. vlogi: William Katt

Ponedeljek, 28. 9. ob 10., 18. in 20. uri, torek, 29. 9. ob 18. uri SMEŠNA STRAN ZGODOVINE — ameriški, komedija. V gl. vlogi: Mel Brooks

Torek, 29. 9. ob 20. uri SLADKE SANJE — ameriški, biografija. V gl. vlogi: Jessica Lange

Sreda in četrtek, 30. 9. in 1. 10. ob 18. in 20. uri, sreda, 30. 9. ob 10. uri JEZNI MLADENIČ — ameriški, akcijski. V gl. vlogi: Rob Lowe

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 24. 9. ob 20. uri HYLANDER — ameriški, avanturistični.

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 28. 9. ob 20. uri SLADKE SANJE — ameriški. Biografija znane pevke ameriške country glasbe. V glavni vlogi: Jessica Lange. Jessica Lange se je potegovala za letošnjega OSKARJA za vlogo v tem filmu.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 26. 9. ob 18. uri CYBORG — italijanski, avanturistični. V gl. vlogi: Daniel Green

Nedelja, 27. 9. ob 18. in 20. uri HYLANDER — ameriški.

Ponedeljek, 28. 9. ob 20. uri HIŠA — ameriški, grozljivka.

Sreda, 30. 9. ob 20. uri SMEŠNA STRAN ZGODOVINE — ameriški, komedija.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 25. 9. ob 20. uri HIŠA — ameriški, grozljivka.

Torek, 29. 9. ob 20. uri HYLANDER — ameriški.

OB LEPEM VREMENU VAS VABIMO NA PREDSTAVO KINA NA JEZERU IN SICER V PETEK, 25. 9. OB 20.30 URI.

KINO VELENJE SI ZADRŽUJE PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA.

Kino 16 — Jesenski vrtni kino

Na vrtu Delavskega kluba bodo vrteli 25. septembra, ob 20. uri, ameriški akcijski film Plavi Grom (režija John Badham). Vstop prost.

DANES POMISLITE NA VAŠ DIMNIK!

Z VAMI JE schiedel® IN

GRADNJA ŽALEC

tel. (063) 701-011

Bili smo na Triglavu

V organizaciji Konference osnovnih organizacij sindikata se je 12. septembra 36 delavcev Gorenja Servisa podalo na tridnevni pohod na Triglav. Na izlet so se odpravili ob svitu. Z avtobusom so se popeljali do Pokljuk. Pot jih je vodila prek Rudnega polja do Vodnikovskega doma na Velem polju in do Planike na južni strani Triglava. Prenočili so v domu na Kredarici, od koder so se naslednjega dne podali na Triglav. Ob vrni-

MAKSIMILJAN KOROŠEC je bil idejni pobudnik in operativni organizator pohoda:

»Ko sem se lotil organizacije tega pohoda, so bili nekateri začudeni, češ, kje neki na Triglav! Sam sem se bal, ali bo dovolj zanimanja. Sedaj, ko je pohod nad vse uspel, pa udeleženci ne najdejo ustreznih besed pohvale. Takšne pohode bomo, sodeč po reakcijah udeležencev, še nadalje negovali. Poskušali bomo vključiti tudi naše delavce v servisnih enotah po Jugoslaviji, saj je med njimi veliko ljubiteljev gora in narave. Za naslednje leto že načrtujemo pohod »100 Gorenjskih servisov na Triglav«. Prepričan sem, da odziv ne bo vprašljiv.«

BRANKO NI-MAC — »Ne zahajam pogosto v gore, za pohod na Triglav sem se odločil, ker se nisem bil in zaradi sodelavcev. To je čudovito doživetje, ki se ne da opisati. Lepo vreme, prijetna družba, dobri in sposobni vodiči, tudi veliko ljudi v tistih dneh v naravi, je prispevalo k enkratnosti tega pohoda. Vesel sem, da sem se odločil za ta pohod.«

Zaradi pritiskov in odporov v občini sta po prvih objavah ostala pri akciji le Novi tednik in Naš čas, ki začasno odstopata od akcije zaradi preamajnega zanimanja bralcev in ne zaradi političnega pritiska. Je pa treba ob tem zapisati, da glasila v občinah v glavnem urejajo »novinarja«, ki niso člani Društva novinarjev Slovenije. Se tem, da smo jih skušali vključiti v akcijo, smo želeli le vzpostaviti medsebojno sodelovanje, ki ga zdaj praktično ni. Iz tega sledi, da je racionalizacija obveščanja v tem regijskem prostoru še kako potrebna. To je tudi najpomembnejša naloga, ki smo si jo v celjskem aktivu Društva novinarjev Slovenije zadali letos in od nje ne bomo odstopili.

Se največ zanimanja za delo svojih političnih predstavnikov so, sodeč po prispelih glasovnicah, pokazali Celjani in Sentjurčani. Največ glasov za najbolj priljubljenega politika so zbrali: Vlado Gorjup, predsednik SO Sentjur, Tone Zimšek, predsednik SO Celje, Ivan Kramer, predsednik MS ZSS in Drago Medved, predsednik OK SZDL Celje. Za Gorjupa občani menijo, da je pošten in da ne obljublja preveč. Hkrati mu očitajo, da nima lastnega prepičanja. Zimšek drži dano besedo in si prizadeva za uspešnejše gospodarjenje, medtem ko mu občani nekoliko zamerijo neuspeh prizadevanj za sanacijo LK Savinje. Kramerja cenijo, ker resnično zastopa interese delavcev, Medveda pa podpirajo v njegovih prizadevanjih za večjo

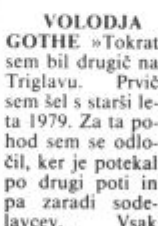
tvi so se zbrali pri domu Planika in po različnih poteh krenili proti dolini Triglavskih jezer, kjer so v domu prenočili.

Pohodnike je spremljalo pet vodičev, članov Gorenjske planinske sekcije, za katere udeleženci pohoda menijo, da so izredno sposobni in podkovani planinci, ki so se s srcem zapirali naravi, saj so jih že na tem prvem pohodu veliko naučili o njenem življenju in dihu.

SILVA KORADEJ »Ne hodim v gore, vendar so me sodelavci spodbudili in sem se jim pridružil. Sam vzpon sem doživljal z določeno mero strahu, vendar veličasten pogled, ki ga je omogočil zelo lep

septembrski dan in občutek varnosti in zanesljivosti, ki so ga vivali izredno sposobni vodiči, sta izbrisala strah. Še bom šla na Triglav!«

VOLODJA GOTHE »Tokrat sem bil drugi na Triglavu. Prvi sem šel s starši leta 1979. Za ta pohod sem se odločil, ker je potekal po drugi poti in pa zaradi sodelavcev. Vsak vzpon je svojevrstno doživetje, različno od prejšnjih, zato ostalim sodelavcem priporočam, naj si privoščijo in obiščejo streho Jugoslavije. V imenu pohodnikov bi se zahvalil vodičim, članom Gorenjske planinske sekcije, ki so svojo nalogo opravili nad vse uspešno, strokovno in učinkovito. Z njihovo pomočjo smo o tej prečudoviti, a neznani naravi, zvedeli veliko.«

Dušana Založnik

odgovornost in odprtost virov informiranja. Očitajo pa mu, da je premalo zainteresiran za civilno družbo.

Na lestvici najmanj priljubljenih politikov bi prepičljivo vodil Stane Mele, sekretar OK ZKS Celje, ki je položaj LK Savinje ocenil kot mali problemček. Sledi Majda Meštrovič, predsednica OS ZSS Celje, ki se je med občani prav tako slabo zapisala zaradi LK Savinje. Zamerojo ji izjava, da so bili za motnje v tem celjskem kolektivu krivi tudi delavci sami. Tretji pa bi bil Sergej Šerško, predsednik IS Sentjur, ki se, po mnenju občanov, ukvarja bolj s popoldanskim obitko kot s politiko in ker si ne prizadeva za ohranitev kmetijskih zemljišč.

Rezultati glasovanja bi lahko resnično bili pokazatelj družbenopolitičnega utripa na Celjskem, ker se občani, kolikor so se, niso opredeljevali na pamet. Žal je prispelo premalo glasovnic, da bi lahko oblikovali lestvico, ki bi bila resnično odraz ugleda politikov med občani. Zato smo se odločili, da akcijo začasno prekinemo. Da bi bila to resnično naša in naša akcija, pričakujemo vaše predloge, ki jih bomo vključili v prenovljen koncept. Ko bo akcija ponovno stekla, v okviru Novega tednika, Našega časa in morebiti Savinjskega občana, bomo pri nagradnem žrebanju upoštevali vse doslej prispelle glasovnice.

Predsednik aktiva Vili Einspieler

Loterija Slovenije

OBVESTILO

Obveščamo vas, da odslej posluje v novem lokalu na trgu BRATOV MRAVLJAKOV 3, v Šoštanju (preselili smo se iz prostorov avtobusne postaje Šoštanj).

Srečo je treba deliti!

LOTERIJA SLOVENIJE

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE							
MERX TOZD PEKARNA	živilski tehnik	— vodenje slaščičarne Pod gradom	4	nč	8	350.000	1
		— zahtevna vzdrževalna dela	1	nč	8	200.000	1
ZC TOZD ZDRAVILIŠČE TOPOL DO TERMOELEKTRARNA ŠO. DO GORENJE-COMMERCE	strojni mehanik	— skladiščnik	1	nč	15	205.000	1
ZC TOZD ZDRAVILIŠČE TOPOL	prodajalec	— prodajalec II.	1	nč	8	170.000	1
ZC TOZD BOLNICA 'TOPOLŠICA'	kurjač centralne kurjave	— kurjač centralne kurjave	1	nč	8	180.000	1
ZC TOZD ZDRAVILIŠČE TOPOL	administrator	— zdravstveni administrator	1	nč	8	180.000	1
	sobarica	— sobarica	x	nč	8	120.000	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev

Dvignjeni zastor

Brezno brez dna

Žal ne moremo drugače poimenovati človeške narave, če jo želimo napolniti s sovraštvom in intrigantstvom. Zelo, zelo nevarno brezno brez dna.

Kaj nas vodi k tolikšni črnogledosti?

Cela vrsta, milo rečeno, stresnih situacij, povzroča v naši državi vzdušje, kakršnega si večina ne želi. Vzroke za vrsto težav, škandalov in tragedij pa intrigantstvo iščemo v navideznem sovraštvu med narodi in imaginarnemu notranjemu sovražniku. Tradicionalne fraze o »sovraštvu med Srbi in Hrvati«, o »lenih Črnogorcih«, o »neumnih Bosancih«, o »zakrknjenih Albancih«, in o večno »izkoriščanih in marljivih Slovencih« ter prikrito ali javno razglasjanj takšnih »narodovih karakteristik«, gre na roko tistim silam v tej državi, ki so zavzele gospodarstvo do te mere, da so tudi največji optimisti postali nemi.

»Nacionalni« nemiri se rojevajo tam, kjer je revščina največja. Tisti, ki so obiskali južne predele naše države, lahko potrdijo, da tam revščina še vedno je, kljub vloženim sredstvom. Kaj se je v resnici zgodilo z denarjem za hitrejši razvoj, javnosti in tistim, ki so ga dali, ni znano. Videti je, da vidnejšega napredka gospodarstva v nerazvitih območjih ne beležijo.

Sredstva in ne samo solidarnostna, se trošijo nenadzorovano in skoraj praviloma v negospodarstvo. Ljudstvo postaja čedalje bolj nezadovoljno; spontane reakcije se tolmačijo kot »nacionalistične, versko fanatične, meščan-skodensničarske«, itd. Da pa vzroki le niso takšne narave, dokazuje »mirna« situacija v večjih gospodarskih (gospodarnih) središčih in industrijskih bazenih, kot je tudi na primer Saleška dolina. Tukaj ne prihaja do »nacionalnih« nasprotij kljub temu, da so tod zbrani ljudje iz vseh vetrov, raznih narodov in raznih veroizpovedi. Veže jih delo, ki jim nudi (zaenkrat še) zadovoljiv kos kruha. Naj se čuje kakor fraza, a vendar! Je res, da se sili ljudje nikoli ne puntajo.

Lopovščina z imenom Agrokomerc je ena redkih, ki ji »razlagalci« resnice niso uspeli udariti pečat nacionalističnega, čeprav se je že dalo slišati, da so »oni ogoljufali Ljubljansko banko«, kar naj bi se slišalo, kot vse Slovence. Pa so se treznejši vendarle spomnili tudi tistega, da sta kriva oba: tisti, ki žakelj drži in tisti, ki vanj meče. Na srečo se v tem primeru vsaj zaenkrat ne da prevladati krivdo na »nacionalističnega notranjega sovražnika« in na novinarje, ki so Agrokomerc obelodanili. Al pa ne moremo istega reči za Vevčanski pretep, Paračinsko-Prizrensko tragedijo in nenazadnje tudi za vse »aktivnosti« pri nas, ki so izzvale t. i. »slovenski sindrom«.

Iskanje vzrokov za tako hude socialne deformacije v »notranjem sovražniku«, ki kot duh Aladinove svetilke raste iz »karakterja« naroda pa je produkt bolanega, ali bolje, na smrt bolanega »gospodarstva«. »Gospodarstvo« pa ni nekaj samo od sebe danega, ampak zbir volonter-sko-političnih odločitev ljudi iz mesa in kosti. Ti usmerjajo našo nezavarovano ustavo in zakonodajo po svojih merah, ki pa pravilom niso majhne. Zato je Agrokomerc priložnost, da se prične končni obračun z jugoslovanskim »gospodarstvom«. Upamo lahko, da se vse skupaj ne bo sprevrglo zgolj v žrtvovanje »glavnega boga« in peščice »slepih vernikov«, voz pa bo dalje lezel v blato in z njega bodo kradli kdor bo mogel in kolikor bo lahko! Kritike sistema, ki takšno početje dopušča pa se bo še naprej preganjalo pod naslovom notranjega sovražnika.

Toda, treba je priznati, da kritiki stanja, ki dopuščajo skorumpirano, oderuško in goljufivo »gospodarstvo« dejansko so notranji sovražniki! Vprašajmo se le, čigavi notranji sovražniki so to? Ali so to sovražniki vsem tistim, ki se trudijo za resnično samoupravljanje? Ali so to sovražniki delavskega razreda? Ali so to sovražniki umnega gospodarjenja, ki ga obvlada vsak kmet? Ali so to sovražniki antimilitarizma družbe? Ali so to sovražniki resničnega vseljudskega upravljanja — demokracije? Ali so to podpihovanci »mednacionalnih« sporov?

Ne! Ravno nasprotno!

Nevarna igra je flancanje »neukega ljudstva«, da ima v rokah oblast, za vse nadloge pa da je kriv »sosednji narod«. Zato ne priznavamo mednacionalna trenja ljudstva, ampak zgolj »mednacionalna« trenja tistega sloja ljudi, ki neposredno, ali posredno vpliva na življenjsko pomembne odločitve za vse ljudstvo. Iz vsega, kar danes doživljamo, bi se morali naučiti, da je za posameznikovo življenje najpomembnejša razredna pripadnost v narodu. Poštenost ali nepoštenost sta odločilna za posameznikovo bogastvo ali revščino. Sile, ki dopuščajo poštenost ali nepoštenost, narekujejo smer razvoja naroda, ne pa edino njegova zgodovina ali celo — barva kože!

Lopov je povsod lopov in poštenjak je povsod poštenjak. Zakoni in jamstvo, da se zakoni v resnici spoštujejo, uravnava življenje nas vseh, ki smo razpeti med tema dvema silama. Med poštenostjo in med nepoštenostjo, katerih kal nosimo v duši pravzaprav vsi.

Zato bi danes namesto podpihovanja medrepubliških »sporov« morali malo predelati vodilno geslo marksizma v: poštenjaki vseh dežel, združite se! Lopovi so namreč že zdavnaj združeni in to močnejše, kot si lahko mislimo. Vežejo jih pohlep, duhovna plitkost in praznost ter neizmerna samovšečnost! Nikar si ne delajmo utvare, da pohlepni Slovenci ne odirajo tudi slovenskega ljudstva. Zlato se povsod enako sveti!

Peter Rezman

PLESNI KLUB VELENJE VPISUJE V SEZONI

1987/88 v naslednje tečaje:

ZACETNI IN NADALJEVALNI TEČAJ ŠPORTNEGA PLESA ZA OTROKE od 6. do 13. leta starosti, kamor se posebej vabimo fante z veseljem do tekmovanja.

TEČAJ DRUŽABNEGA PLESA ZA UČENCE OSMIH RAZREDOV OSNOVNIH ŠOL

— prijavite se mentorjem na svoji šoli

ZACETNI PLESNI TEČAJ ZA ODRASLE, začetek: Četrtek, 1. 10. ob 20. uri.

Vpis in informacije v prostorih plesne šole v hotelu Paka, do 1. 10. vsak dan od 18. do 19. ure ali ob istem času po telefonu 853-351, razen sobote in nedelje.

MALI OGLASI

TOMOS AVTOMATIC, star dva meseca in dirkalno kolo Maraton Luxus prodam. Telefon 853-220.

MOTORNO KOLO TORI (tudi na obroke). Telefon, dopoldan, 858-119.

RAČUNALNIK SINCLER UGODNO PRODAJ. Ojačevalac 2 x 150 W, videorekorder, Zastava 101 GT letnik 1984, avtoradio in zvočnik 3 x 80/100 W ter smuči Elan, ugodno prodam. Telefon 854-175.

OSEBNI AVTO RENAULT — 4 GTL, letnik 1985, v odličnem stanju, prodam. Cena 3,7 milijona din. Telefon ves dan 858-122.

VIOLINO POLOVINKO UGODNO PRODAJ. Telefon dopoldan 855-711.

OSEBNI AVTO ZASTAVA 750 SE, letnik 1981, dobro ohranjen, prodam. Telefon 711-619, vsak dan po 15. uri.

PRODAM TRAKTOR ZETOR 6945, 4000 delovnih ur, s kompresorjem in prvim pogonom. Telefon 854-582, po 13. uri.

IŠČEM VARUŠKO ZA 4-letnega otroka v popoldanskem času (ponedeljek, torek, sredo). Telefon 854-504.

DOBRO OHRANJEN HIDROFOR PRODAJ. (enofazni). Janez Petek, Gorenje 26, Šmartno ob Paki.

ODDAM SOBO S POSEBNIM VHODOM, z možnostjo kuhanja in samostojno kopalnico v Trzinu (pri Domžalah). Cankarjeva 12. Pokličite dopoldan 061-721-022, Erčulj. Ogled mogoče popoldan, po 16. uri. Prednost imajo študentje.

PRODAM DVE REZERVNI KOLESJI ZA FIAT 126-P. Telefon 063-857-722, popoldan.

KUPIM MONTAŽNO GRADBENO BARAKO IN TOVORNO PRIKOLICO. Telefon 854-863.

GENERALNO OBNOVLJENO ZASTAVO 750, letnik 1976, ter psičko-nemški ovčar, staro leto in pol, ugodno prodam. Telefon 853-314, od 15. do 16. ure.

STROJEPIŠKA v centru Titovega Velenja, sprejme honorarno delo na domu. Naslov v uredništvu.

STEREO DVOJNI KASETOFON z radiom in ojačevalcem, ugodno prodam. Telefon 856-457 ali 881-111, interna 161.

PRODAM BARVNI TV, otroško spalnico in kavč. Telefon 854-324.

UGODNO PRODAJ DVO-NADSTROPNO OTROŠKO POSTELJO in otroški športni voziček. Sneža Brodej, Ul. Veljaka Vlahoviča 9, Titovo Velenje.

HOHNER — MELODIJA HARMONIKO, 72 basno, prodam. Informacije po telefonu: 857-930 — popoldne.

GOSTILNO V CENTRU mesta dam v najem, zaradi upokojitve, najboljšemu ponudniku. Prodajni štiri razne igralne aparate. Telefon: 063-811-020, gostilna Stane Grudnik, Kajuhova 4, Šoštanj.

BTV GORENJE in radiokasetofon FISHER z deklaracijo ugodno prodam. Informacije telefon: 854-536.

KAKRŠNOKOLI honorarno delo v okolici Titovega Velenja iščem. Lahko tudi na domu. Ponudbe pod šifro »R4«.

PRODAM TV COLOR Ei senzomatik. Cena 18 SM. Telefon: 063-721-446.

ZASTAVO 101, letnik 78, dobro ohranjen, prodam. Vlado Škrbič, Veljaka Vlahoviča 63, Telefon: 858-928.

126-P, LETNIK 80, prevoženih 32.000 km, prodam. Telefon: 854-050, med 14. in 19. uro.

ZASTAVO 101, letnik 79, ugodno prodam. Telefon: 858-141, popoldan.

REZERVNE DELE za golfa (dva blatnika, havbo in prednjo masko) prodam. Telefon: 853-987, popoldne.

PRODAM ETZ 250 ccm, star devet mesecev. Rajko Pečnik, Trnovca 20, Rečica ob Savinji.

Cenjene stranke obveščam, da sprejemam naročila ob ponedeljkih in torkih od 8. do 11. ure, sredah, četrtek in petkih od 13. do 15. ure, osebno ali po telefonu: 857-171. KOZMETIČNI SALON JOŽICE ZORKO.

FRIZERSKI SALON TERASA obvešča cenjene stranke, da od 1. oktobra 1987 obratuje od 7. do 20. ure. V mesecu oktobru nudimo 10 % popust v dopoldanskem času. Naročila sprejemamo po telefonu: 855-615. Se priporočamo!

PHILIPS MINI KOMPONENTO, 25 W, z ekvilajzerjem, zvočniki se dajo odstraniti, ter usnjeno jakno VELUR št. 52, prodam. Telefon: 882-107, popoldan.

ZASTAVO 101, letnik 73 in zastavo 750, letnik 80, registrirana, prodam. Jože Vivod, Podkraj 21 b, Titovo Velenje.

OSEBNI AVTO RENAULT 18 TLJ, pet prestav, star tri leta in pol in TAM 5.000, v celoti ali za rezervne dele, prodam. Jože Zupšek, Ravne 98, Šoštanj.

ZMAJA ZNAMKE »VAMPIR« ugodno prodam. Telefon: 062-843-601.

ZA LAŽJA OPRAVILA, dvakrat tedensko, sprejemamo starejšega moškega. Telefon: 855-975.

PEČ ZA CENTRALNO TAM STADLER 35 KW, ugodno prodam. Gams, Ljubljanska 42 a, Titovo Velenje, telefon: 855-703.

ZAPOSLENO slovensko dekle vzame v najem garsonjero oziroma sobo s souporabo kopalnice. Telefon: 858-112 — dopoldan.

gorenjegospodinjski aparati

n. sol. o. 63320 Titovo Velenje, Partizanska cesta 12

TOZD Zamrzovalno hladilna tehnika

Komisija za delovna razmerja TOZD Zamrzovalno hladilna tehnika oglašja prosta dela in naloge

ODDELKOVODJA

Poleg splošnih z zakonom določenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati naslednje pogoje:

— V. stopnja strokovne izobrazbe (smer: kemijska, strojna, elektro)

— 3 leta delovnih izkušenj v proizvodnji ali tehnologiji

Na navedena dela in naloge je določeno poiskusno delo po pravilniku o delovnih razmerjih.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi oglasa na naslov:

»Gorenje« Gospodinjski aparati, DSSS, sektor kadrovskih zadev, 63320 Titovo Velenje, Partizanska 12.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po poteku roka za prijavo.

Gibanje prebivalstva

MATIČNO OBMOČJE VELENJE

Poroke:

Matjaž Cvikel, roj. 1967, rudar iz Titovega Velenja in Jasmina Nachbar, roj. 1965, poslov. manipulant iz Titovega Velenja; Marjan Stumpf, roj. 1964, varilec iz Lipja in Ljudmila Kos, roj. 1966, šivilja iz Studenc; Frano Jajčević, roj. 1952, rudarski tehnik iz Titovega Velenja in Zdenka Hrovat, roj. 1962, ekonomist iz Titovega Velenja; Branko Kolšek, roj. 1957, strojni ključavničar iz Šmartnega ob Paki in Brigita Navodnik, roj. 1966, kuharica iz Škornja pri Šoštanju; Sed Subašić, roj. 1958, natakar iz Titovega Velenja in Silva Majhenšek, roj. 1955, kontrolorka iz Titovega Velenja.

Smrti:

Marija Ayberšek, kmetovalka iz Paškega Kozjaka 34, roj. 1909, Marija Ehrigott, delavka iz Kaplje vasi 13, roj. 1902, Angela Stojmanović, uslužbenka iz Celja, Dobojska 45, roj. 1935, Miran Topolovec, sodnik v pokoju iz Titovega Velenja, Tavčarjeva 21, roj. 1919, Angela Glinšek, upokojenka iz Škal 58/d, roj. 1904, Lucija Vivod, gospodinja iz Šmartinskih Cirkovc 17, roj. 1932, Viktor Hladin, upokojenec iz Podkrajja pri Velenju 16 a, roj. 1914, Angela Čebela, uslužbenka iz Dobrne 12, roj. 1924, Justin Hriberšek, delavec iz Titovega Velenja, Prešernova 9/a, roj. 1940.

prodam. Jože Vivod, Podkraj 21 b, Titovo Velenje.

OSEBNI AVTO RENAULT 18 TLJ, pet prestav, star tri leta in pol in TAM 5.000, v celoti ali za rezervne dele, prodam. Jože Zupšek, Ravne 98, Šoštanj.

ZMAJA ZNAMKE »VAMPIR« ugodno prodam. Telefon: 062-843-601.

ZA LAŽJA OPRAVILA, dvakrat tedensko, sprejemamo starejšega moškega. Telefon: 855-975.

PEČ ZA CENTRALNO TAM STADLER 35 KW, ugodno prodam. Gams, Ljubljanska 42 a, Titovo Velenje, telefon: 855-703.

ZAPOSLENO slovensko dekle vzame v najem garsonjero oziroma sobo s souporabo kopalnice. Telefon: 858-112 — dopoldan.

UGODNO PRODAJ raztegljiv kavč, dva fotelja, mizo in tabure. Telefon: 856-082.

PRENOSNI TV sprejemnik Iskra ČB, prodam. Telefon: 822-891.

GOLF DIZEL, april 1985, ES paket, 20.000 km, garaziran, dodatna oprema, prodam. Telefon: 854-741 — dopoldan ali 831-458, popoldan.

UGODNO PRODAJ 8,43 grama zlata za zobe. Informacije po telefonu: 856-196, popoldan.

MALO RABLJENO sedežno garnituro ugodno prodam. Jenkova 9, tretje nadstropje, stanovanje 14.

JADRALNO DESKO »BURIN« ugodno prodam. Telefon: 854-862 — popoldan.

OBRATNO ZDRUŽENJE OBČINE VELENJE

OBVESTILO

Na območju KS Stara vas v Titovem Velenju so se pričele studije za izgradnjo obrtne cone, kjer naj bi bilo na razpolago okoli 20 parcel za obrtne dejavnosti in sicer polovica samo delavnice, druga polovica pa kombinirano stanovanjska hiša z delavnico. Vabimo vse zainteresirane sedanje in bodoče obrtnike, da se takoj po objavi tega obvestila zglasijo na našem združenju Foitova 2 Titovo Velenje, kjer bi se podrobno dogovorili še o vsem ostalem kot so cene, roki, vrste dejavnosti in drugo. Ker je število omejeno, pohitite s prijavi!

Ivo Gorogranc

Dežurstva

Dežurni zobozdravnik v Zdravstvenem domu Velenje:

26. in 27. septembra — dr. Majda Budna, Tomšičeva 29, Titovo Velenje.

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega doma Velenje.

nje, sicer v pripravljenosti na domu.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj:

od 25. septembra do 2. oktobra — Milan Matko, dipl. vet., Topoliška 15, telefon 891-166.

Rudarsko elektroenergetski kombinat
Franc Leskošek - Luka i. o.
Titovo Velenje

SOZD REK
Rudarsko elektroenergetski kombinat
63100 Titovo Velenje
Rudarska 6
Telefon: (063) 855-231
Telex: 32817 rek yu
p. b. 97

RUDARSKO ELEKTROENERGETSKI KOMBINAT n. sol. o. Velenje

Delavski svet sestavljene organizacije razpisuje prosta dela in naloge

VODJA SLUŽBE ZUNANJE TRGOVINE

Pogoji:

- visoka ali višja izobrazba komercialne oziroma ekonomske smeri,
- 5 let delovnih izkušenj, od tega 2 leti pri ekonomskih poslih s tujino,
- strokovni izpit za opravljanje zunanje trgovinskih poslov,
- znanje angleškega in nemškega jezika,
- moralnopolitična primernost.

Mandat vodje službe zunanje trgovine traja 4 leta.

Kandidati naj pošljejo prijavo z opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev v zaprti ovojnici z oznako »za razpisno komisijo« v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: REK Franc Leskošek Luka Titovo Velenje, DSSS SOZD, Kadrovska služba, Titovo Velenje, Rudarska 6. Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem razpisu.

ZAHVALA

V petek, 18. septembra, smo se na pokopališču Podkraj poslovili od našega dragega moža, očeta, dedka, pradedka, svaka in strica

Janeza Marina

Vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, iskrena hvala.

Vsi njegovi

V SPOMIN

Boleč je spomin na 25. september, ko si nas pred dvema letoma, mnogo prerano za vedno zapustil naš dragi mož, očka, sin, brat in stric

Franci Hrast

Še vedno ne moremo dojeti krute resnice, da se ne boš nikoli več vrnil med nas. V naših srcih si še vedno z nami

Vsi tvoji.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

Viktorja Hladina

1914 — 1987

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, darovano cvečje in spremstvo na zadnji poti, ter prf. dr. Fijavžu za dolgoletno zdravljenje in skrb. Hvala tudi DO TES, godbi iz Šoštanja, tamburašem iz Pesja, govornikom in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Tilčka, hčerka Vikica in sin Dušan z družinama, sestra Malika in Majda, bratje Franc, Milan in Karel z družinami ter ostalo sorodstvo.

Med naša srca si se vpisal, čas ne bo te več izbrisal, tudi če pokojno spiš, z nami kakor prej živiš.

ZAHVALA

ob boleči izgubi drage žene, mame in sestre

Alojzije Trdin

19. 6. 1933 — 15. 9. 1987

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih kakorkoli pomagali, sočustvovali z nami, darovali vence in cvečje, izrekli sožalje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala velja osebnemu bolnišničnemu sodelavcu Gorenja TOZD Gostinska enota, družinam Lever, Potočnik in Ajnik.

Zahvaljujemo se govornikom tovarišici Devič in tovarišu Štrausu, sostanovalcem Zidanškove od 7 do 9, pevcem, godebnikom in duhovniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: mož Evstahij, sinova Miro z ženo, in Evsti, Ana z mamo ter ostalo sorodstvo.

Ne jokajte ob mojem grobu, le tiho k njemu pristopite, spomnite se kako trpela sem in večni mir mi zaželite.

Rokomet

Jutri začenjajo tudi igralke Velenja

Konec tega tedna bodo začeli prvenstvo v drugi zvezni ligi sever, kjer nastopajo tudi rokometarke Velenja. Na novo prvenstveno sezono so se po besedah trenerja Mira Požuna zelo dobro pripravile. Priprave so trajale kar dva meseca in tako sedaj že komaj čakajo začetka prvenstvenih tekem. Seveda pričakujemo, da bodo Velenjčanke ponovile dobro igrigro iz spomladanskega dela prvenstva, ko so bile pravo presenečenje lanske tekmovalne sezone. Kaže, da so igralke tudi zelo dobro uigrane, saj so imele kar 10 prijateljskih tekem. Ekipo je z okrepitevijo oziroma vrnitvijo Cefarinove precej močnejša. No-

va igralka je tudi Oličeva, ki je prišla iz Alpele. Igrati je prenehala mlada Durakovičeva, Hrastova pa se je preselila v Šmartno. Miro Požun največ možnosti za najvišje mesto pripisuje igralkam Minela, Splita in Trešnjek, za katero znova igra reprezentantka Višnjičeva, v drugo skupino pa uvršča Zamet, Železničar (Novi Sad), Borovo, Podravko in svoja dekleta. Prvo tekmo v novi prvenstveni sezoni bodo igralke Velenja odigrale že jutri (v petek) v Rdeči dvorani. Srečanje bodo začele ob 19. uri. Njihove nasprotnice pa bodo igralke Zameta. (va)

Zastreljani 7-metrovki in poraz

Rokometarši Šoštanja so v tekmi drugega kola slovenske lige gostovali v Ribnici in bili zelo blizu zmage. Kar dvakrat so vodili s 4 zadetki, pa to ni bilo dovolj niti za točko. Kaže, da je bil najboljši igralec na igrišču domači vratar, ki je v pomembnih trenutkih ubranil kar dve sedemmetrovki. Eno celo pol minute pred koncem srečanja in s tem so gostujoči igralci zapravili zadnjo možnost, da bi se domov vrnili vsaj s točko. Rezultat 24:17.

Zadetek za Šoštanj so dosegli: Ocvirk 8, Požun 7, Alič 5, Ramšak 2, Plaskan in Vrečar po 1.

V tretjem kolu se bodo rokometarši Šoštanja v soboto v Rdeči dvorani sestali z igralci Ajdovščine.

Visok poraz ERE Šmartno

Igralke Ere Šmartno so nekoliko razočarale na gostovanju v Škofijah, saj so srečanje proti Burji izgubile z razmeroma visokim rezultatom (23:16). Ta rezultat preseneča predvsem zato, ker je bila domača ekipa veliko mlajša in tudi v primerjavi z gostji neizkušena. V prvem delu so gostje še bile sicer kolikor toliko enakovredne nasprotnice, pa že rezultat po polčasu (11:9) ni napovedoval nič dobrega. V nadaljevanju so zelo popustile in gostiteljice so se zasluženo veselile.

Zadetek za Šmartno so dosegli: Pavič in Bole po 6, Trobina 3, Frančič 1.

V tretjem kolu se bodo doma srečale z igralkami Kranja.

Strelci Rudarja in Elkraja so se izkazali

V petem kolu so nogometaši velenjskega Rudarja že drugič zaporedno razveselili svoje gledalce. Nogometaši Elkraja pa prvič v tej novi prvenstveni sezoni. Velenjčani so v gosteh sprejeli v nedeljo resda bolj slabo ekipo Izole, kar pa ne zmanjšuje pomena njihove zmage.

V prvem delu so goste povsem nadigrali in že v 20. minuti je dosegel prvi zadetek za svoje moštvo Jalsič, pet minut za tem pa je bilo že 2:0, strelci je bil mladi igralec Roman Kotnik. Tudi gostje so nekajkrat v tem delu igre nevarno streljali, pa je domači vratar Cvjetković tudi tokrat dokazal, da je izredno dobro pripravljen za novo prvenstvo. Tega ne moremo povsem trdit, za nekatere druge igralce, saj so zlasti v drugem polčasu zelo popustili, njihove akcije so bile na trenutke zelo počasne in nekateri igralci še vedno predolgo vlečejo žogo. Pa vendar smo tudi v tem delu igre videli še dva zadetka.

Sredi drugega polčasa so gostje povsem stisnili domače igralce v kazenski prostor. Imeli smo občutek, kot da igralci Rudarja zelo čuvajo rezultat. V tem obdobju zaporedno izvajali dva strela s kota, po drugem pa so Velenjčani izvedli hiter nasprotni napad in Cvikel je tretjič zatresel mrežo gostov. Končni rezultat je dosegel Jalsič dve minuti pred koncem po odličnem preigravanju Brđanovića. Mariborski sodnik Kolarič je pokazal rumeno kartono dvema gostujočima igralcem zaradi nenehnega priigravanja, v 16. minuti pa je za nekaj minut prekinil srečanje, ker sta se v skoku za žogo z glavami udarila domači vratar Cvjetković in igralec Izole Ivetač. Gostujoče desno krilo so morali odpeljati v velenjski zdravstveni center, kjer so mu rano zašili.

V naslednjem kolu bodo nogometaši Rudarja gostovali pri vodilnem in še ne poraženem Teol Slovanu.

Igralce Elkraja je v nedeljskem srečanju v Mozirju proti novincu Steklarju vodil spet Bo-

jan Prašnikar. Zamenjava trenerjev je kot kaže koristila, saj so Mozirjani dosegli prvo zmago (5:1) v tem prvenstvu in goste, ki so se na trenutke vedli zelo nešportno, povsem nadigrali. Zanimivo je, da so igralci Strelarja prvi povedli. To pa je bil tudi edini njihov nevarni strel na vrata gostiteljev. Na nasprotni strani pa so imeli domači nogometaši kar precej možnosti za zadetek. V prvem polčasu pa so le dvakrat zatresli mrežo nasprotnikov. Strelca sta bila Skrbinek v 32. in Ermenc v 44. minuti. V nadaljevanju so nogometaši Elkraja še naprej igrali zelo podjetno in med strelce so se vpisali še Marincek (59.), J. Knez v 62. in Hren v 88. minuti.

V 6. kolu bodo gostovali v Izoli.

Tekaška sekcija Gorenja

Druga rogaška teka se je udeležilo večje število članov tekaške sekcije Gorenje, ki se bodo 4. oktobra udeležili velikega tekmovanja v Plitvicih. Za 7. plitviški maraton se je prijavilo že 22 članov tekaške sekcije Gorenje, s katero bodo na Plitvice odpotovali tudi delavci REK-a, RLV in TES.

Na 7 km dolgem rogaškem teku se je pomerilo okrog sto tekmovalcev, med njimi tudi člani tekaške sekcije Gorenje, ki so dosegli vidne uvrstitve.

Med člani od 30 do 40 let je bil drugi Stane Koselj s časom 25:27, sedmi je bil Martin Lah 27:58. Med člani od 30 let je bil Darko Fijavž deseti s časom 27:18. Na devetem mestu je bil med veterani s časom 30:57 Hinko Jerič. Med članicami sta bili Edita Jerič deseta in Veronika Dominiković trinajsta, študentska Gorenja Jasna Bratinčič iz Celja pa je bila tre-

Trim pohod na Ljubelo

Kam na prvo jesensko nedeljo? Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje vas vabi na trim pohod na Ljubelo. Začetek bo izpred osnovne šole Mihe Pintarja Toleda med 8. in 10. uro. Od tam boste pot nadaljevali čez Konovo do Sembrice (tu bo prva kontrola) in naprej do Cirkovc (druga kontrolna točka) ter na Ljubelo, kjer bo tretja kontrolna točka. Pot bodo označili, na Ljubeli pri lovskega doma pa se boste lahko sprostili med družabnimi igrami, saj bo planinska sekcija iz Škal pripravila tekmovalno v streljanju, metanju pikada in vlečenju vrvi. Tudi tokrat bo vsak udeleženec po prihodu na cilj dobil čaj in značko. Skratka, v nedeljo, 27. septembra, se udeležite trim pohoda na Ljubelo. Če bo deževalo pred 8. uro, pohoda ne bo.

Šaleški jamarski klub Podlasica Topolšica

Uspela akcija na Korošici

V soboto 29. avgusta 1987 se je končala velika jamarska akcija, ki je potekala v Kamniških Alpah na področju med Korošico in Dleskovicem. Na akciji, ki je trajala osem dni, je sodelovalo 34 jamarjev iz starih slovenskih klubov pod vodstvom predsednika Jamarske zveze Slovenije Vida Kregarja. Poleg Topolških jamarjev so sodelovali še jamarski klubi iz Preboda, Kamnika ter Domžal. Pričakovani so tudi jamarsko ekipo iz ČSSR, ki pa je na žalost ni bilo.

Osnovni cilj akcije je bil poiskati in raziskati čim več jam na tem področju, kar bi poleg prispevka pri raziskovanju visokogorskega krana in redne jamarske dejavnosti klubov, pomagalo tudi pri razreševanju vprašanja nastanka tolikšnega števila jam na tem področju. Kljub slabemu vremenu smo odkrili in raziskali okoli 100 novih jam, dolgih oziroma globokih od 50 do 100 metrov. Našli pa smo tudi nekaj večjih jam, od katerih velja omeniti brezno z oznako B-7 SEX, ki se konča na globini 170 metrov, ter brezno nad planino Vodole z delovno oznako J4-9, v katerem nas je zaustavila ožina na globini približno 220 metrov. Za ožino se jama še nadaljuje, zato bo potrebno v to brezno v bližnji prihodnosti organizirati še kakšno akcijo (o morebitnih dosežkih bomo še poročali). Potrebno je pohvaliti prav vse udeležence akcije, ki so kljub dežju, megli, mrazu in vetru dan za dnem »česali« ter se utrjeni zvečer vračali v planinski dom na Korošici, ki nam je ves teden nudila prijetno zatočišče in prenočišče.

Poleg vsega naštetega je akcija pokazala tudi vse sposobnosti posameznih klubov, ki so sodelovali na akciji. Za Šaleški jamarski klub lahko z zadovoljstvom napišemo, da po znanju in kvaliteti dela prav nič ne zaostaja za tako znanimi klubi, kot so Prebold, ali pa Kamnik. Povsem drugače pa je z opremo. Z žalostjo smo namreč ugotovili, da smo bili na Korošici od vseh sodelujočih jamarskih klubov prav mi najslabše opremljeni. Ob tem lahko le izrazim upanje, da bomo do prihodnjega poletja, ko nas čaka podobna deset dnevna akcija na Kaninu, boljše opremljeni kot smo sedaj, saj imamo sicer opremo že dolgo časa naročeno, žal pa denarja za plačilo ni.

Na akciji Korošica '87 smo iz Šaleškega JK Topolšica sodelovali: Andrej Kodrun, Rajko Bračič, Marjan Vrtičnik ml., Slavko Hostnik, ter Matjaž Kovač.

Matjaž Kovač

Kolesarska karavana bratstva in enotnosti

Tudi letos smo kolesarji Gorenja sozd organizirali Kolesarsko karavano bratstva in enotnosti po Jugoslaviji. Tokrat smo s kolesi startali v Gevgeliji, skoraj na grško-jugoslovanski meji. Tja smo se v petek, 4. septembra 1987, odpeljali z vlakom iz Ljubljane. V Gevgeliji smo se pripeljali v soboto dopoldan, popoldan pa smo se s kolesi odpeljali na jugoslovansko-grški mejni prehod. Bilo je vroče, pravo poletno vreme.

Na prvo etapo smo odpeljali naslednji dan, v nedeljo, 6. septembra, ko smo startali iz Gevgelije v Titov Veles. Med potjo smo si ogledali Dojransko jezero, res še zelo čisto, neonesnaženo. Cesta do Titovega Veleša pa je bila zelo slaba, precejšen del poti je bil tlakovan s kockami. Imeli smo tudi dve nesreči, eno težjo. Kljub težavam smo prvi dan pri 32° C prevozili 191 km. Pošteno izmučeni smo kmalu odšli počivati.

Vsako etapo smo pričeli ob 6.30. Drugi dan smo startali iz Titovega Veleša in se preko Svetega Nikole najprej peljali v Kumanovo, kjer smo pomalicali. Pokrajina je ob tej poti zelo lepa, ljudje pa prijazni. Po malici smo kolesarili naprej proti Valjevu, cilju drugega dne.

Naslednji dan smo zjutraj najprej obiskali Gorenje MIV, našo tovarno štedilnikov na trda goriva. Nato nas je pot vodila v Prizren na Kosovo. Med potjo smo v Skopju obiskali še predstavništvo Gorenja in pa Gorenjev servis, povsod pa so nas lepo sprejeli. Res prijazni ljudje, Madejdonci. Nato smo peljali skozi Uroševac na Kosovo do Prizrena, kjer smo prenočevali.

Četrta etapa je bila lepa in mirna vse do Djakovice, kjer smo v Gorenju elektromotorji doživeli pristen sprejem vseh zaposlenih tega kolektiva. Večina zaposlenih je mlada, tudi direktor. Ponašajo se z redom, disciplino in kot je v razgovoru ob našem obisku povedal direktor, v sozdu Gorenje vidijo svojo bodočnost. Po malici smo si ogledali stari del mesta, vodil pa nas je novinar Radia Djakovica. Pot smo nato nadaljevali v Pristino, mesto mladih, kjer smo prenočili.

Naslednji dan, v četrtek, smo se naprej vozili po Kosovu, preko Titove Mitrovice, lepih drugih krajev, vsepovsod pa smo videli sledove brezposelnosti. Preko Ribariče in Rožaje smo naposled pripeljali v Črno Goro, v Ivangrad.

Gorenjevi kolesarji pred startom letošnje manifestacije — na jugoslovansko-grškem mejnem prehodu pri Gevgeliji

Najlepša je bila naslednja, čista etapa. Pot nas je vodila ob kanjonu reke Tare. Veliko lepota je tu, vendar, ko drviš s kolesom navzdol proti Titogradu, kjer smo prenočili, nimaš kaj dosti časa gledati okrog sebe.

Najtežja etapa je bila sedma, saj smo se morali povzpeti na Paštrovačko goro, nato pa nas je čakal še težak spust v Petrovac na moru, kjer smo občudovali prelepo obalo Jadrana. Po malici smo se nato odpeljali naprej proti prav tako lepemu Tivtu, kjer smo zadnjikrat prenočili. Pred spanjem pa nam je ostalo še tudi dovolj časa za kopanje v toplem morju.

Končno osma, zadnja etapa iz Titvata do Dubrovnika. Najprej smo se odpeljali s trajektom do Herceg Novoga, nato pa s kolesi v Dubrovnik.

Tik pred ciljem sem nesrečo imel tudi jaz, vendar na srečo ni bilo hujših posledic.

Na slovesnem kosilu v Dubrovniku nam je podpredsednik Poslovodnega odbora Gorenja sozd Jure Toplak izročil priznanja in nam čestital za dosegli uspeh. Po kosilu smo si ogledali Dubrovnik, malo fotografirali in se zvečer odpravili na letališče, od koder smo se srečno vrnili v Ljubljano in naprej na svoje domove.

Na koncu pa bi rad nekaj povedal še o fantih, ki so med potjo skrbeli za nas, kolesarje. Ekipo spremljevalcev je bila ista kot lani, bolj jih pa tudi verjetno ne bi mogli najti. Serviser Darko Oder je skrbel za brezhibnost naših koles, poprijel pa je tudi za vsako drugo delo. Tone Miletić — deklacija za vse — je vozil za kolono kolesarjev, prednji kombi pa je vozil Marjan Lebar. Pri njem smo imeli spravljeno prtljago. Da je vse potekalo kot je treba, pa je skrbel Marjan Lipovšek. Karavano je vodil res dobro in brez večjih težav.

Pohvaliti pa bi rad še Tomislava Ivčiča, novinara mariborskega Večera, ki nas je ves čas vožnje opozarjal na razmere na cesti in skrbel za glasbo. Novinar Vala 202 Marjan Jerman pa je poročal na ljubljanski Radio, obenem pa je tudi snemal. Če je bilo prosto kakšno kolo, je tudi kolesaril. Z nami je bil še mlad, korajžen fant, novinar ljubljanskega Dnevnik Damjan Dimić.

Vsem tem se v imenu kolesarjev, udeležencev Karavane bratstva in edinstvo '87, iskreno zahvaljujem, da so nas srečno vodili od starta do cilja.

Janez Sterkuš

MILIČNIKI SO ZAPISALI

ZBIL KOLESARJA Z MOTORJEM

Voznik osebnega avtomobila Branko Golob (1936) je peljal, 14. septembra malo po 20. uri, po Kidričevi cesti v Titovem Velenju. Ko je pripeljal do križišča z Jenkovo je zavijal levo in pri tem zaprl pot vozniku kolesa z motorjem Branku Rožaju (1970). Prišlo je do trčenja, pri čemer se je Rožajev sopotnik David Cesar (1971) lažje telesno poškodoval. VEČ VLOMOV V OBRATE ESO

Iz skladišča ESO je v noči na 15. september neznan storilec odnesel več vodovodne opreme, vredne okoli 500 tisočakov. V naslednji noči pa je izginil elektromotor z mešalca z gradbišča ESO. V naslednji noči pa je izginil cevni rezinik vreden okoli 500 tisočakov, prav tako last de-

lovne organizacije ESO, tozda VTO.

LE KOGA BODO RAZESE-LJEVALE CIPRESE UKRADE-NE NA POKOPALIŠČU?

V noči na 16. september so neznan storilec izruvali 60 cipres na pokopališču Podkraj in s tem oškodovali delovno organizacijo Vekos za okoli 300 tisoč dinarjev. Seveda za nobeno kraljo ni opravičila, vendar pa se človek ob krajah s pokopališča še posebej zamisli, saj resnično ni razumljivo, kdo bo lahko zadovoljen ob cipresah, pa če mu bodo uspevale še tako dobro, če so ukradene s pokopališča.

KRAJE KOLES IN KOLES Z MOTORJEM

Zvečer, 15. septembra, je izginilo kolo Zdravka K. izpred Kina na Koroški cesti, 18. septembra ponoči pa kolo z motorjem

last ptt, ki ga je imel v uporabi Anton G. V noči na 19. september pa se je neznanec odpeljal z motornim kolesom Aleksandre N. Nezavarovanega je pustila pred diskom Fleck.

ZABODLA GA JE Z NOŽEM

Med preprirom je Antonija S., 16. septembra, z nožem zabodla Erika S., s katerim živi v skupnem gospodinjstvu. Prizadejala pa mu je lahke telesne poškodbe. VLOM V AVTO

V noči na 15. september je neznanec vlomil v osebni avtomobil Ivana J. s Foitove ceste. Odnesel mu je zvočnike in nekaj orodja, v skupni vrednosti za okoli 100 tisoč dinarjev.

STEPLA STA SE NA DVORIŠČU

Malo po 23. uri, 16. septembra, je na dvorišču, na Šerčerjevi cesti v Titovem Velenju Alojzij E. fizično napadel Ivana Ž. Posredovati so morali miličniki, ki so Alojzija E. zaradi suma, da bo s pretepom nadaljeval prepeljali

na Postajo milice, seveda pa bo moral še k sodniku za prekrške. RAZGRAJALA V STANOVA-NJU

Na ulici Bratov Mravljakov v Šoštanju je v svojem stanovanju, 17. septembra popoldne, razgrajal Dančo K. Ženi in otrokom je grozil z nožem. Da te svoje namere ne bi uresničil, so ga miličniki pridržali na Postaji milice do iztreznitve.

Naslednje popoldne pa so morali miličniki posredovati v Arnačah, kjer je prav tako v stanovanju razgrajal vinjenj Andjelko L. Tudi njega so zaradi suma, da bo po njihovem odhodu s krsitvami javnega reda in miru nadaljeval, pridržali do iztreznitve. UKRADEL MOTORNO ŽAGO

V Gaberkah je neznanec ukradel 19. septembra motorno žago Jožetu D. Žaga ni bila zavarovana in ker se to na kmetijah pogosto dogaja, opozarjajo miličniki občane, da naj bolj pazijo na dragoceno orodja.

Avto moto turing klub Titovo Velenje obvešča vse uporabnike cest, da bodo, 26. septembra 1987, zaradi rallya za prvenstvo Jugoslavije zaprti naslednji cestni odseki:

od 7.30 do 13. ure odsek Lašje pri Šoštanju—Zavodnje—Sentvid—Bele vode in odsek Sentflorjan—Skorno—Gorenje od 14.30 do 20. ure odsek Podgorje—Andraž nad Polzele—Podkraj pri Titovem Velenju, odsek Sentilj—Laze—Podkraj—Vodostec ter odsek Vinska gora—Lipje—Bevče—Vrtče.

Gledalce in obiskovalce prosimo, da se ravnajo po navodilih redarjev in upoštevajo cestno prometno signalizacijo.